RADA EURÓPSKEJ ÚNIE

V Bruseli, 2. júna 2005 (09.06)
(OR. en)

9630/05

Medziinštitucionálny spis: 2004/0127 (COD)

LIMITE

FRONT 99
CODEC 453
COMIX 361

POZNÁMKA

od:	Generálny sekretariát
komu:	Delegácie
Č. predch. dok.:	9431/05 FRONT 97 CODEC 425 COMIX 351
Č. návrhu Komisie:	10331/04 FRONT 111 COMIX 392 (KOM (2004) 391 v konečnom znení)
Vec:	**Návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc)**

Delegáciám v prílohe zasielame uvedený návrh nariadenia, ktorý je výsledkom rokovaní zmiešaného výboru na úrovni vysokých predstaviteľov 1. júna 2005.

PRÍLOHA

NÁVRH NARIADENIA

EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice[1]

(Kódex schengenských hraníc)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 62 ods. 1 a článok 62 ods. 2 písm. a),

so zreteľom na návrh Komisie[2],

konajúc v súlade s postupom stanoveným v článku 251 Zmluvy[3],

keďže:

1) Podľa článku 62 ods. 1 Zmluvy tvorí prijatie opatrení, ktoré zabezpečujú nevykonávanie hraničnej kontroly osôb prekračujúcich vnútorné hranice, súčasť cieľa Únie vytvoriť oblasť bez vnútorných hraníc, v ktorej sa zabezpečí voľný pohyb osôb tak, ako stanovuje článok 14 Zmluvy.

2) V súlade s článkom 61 Zmluvy by mali vytvorenie oblasti, v ktorej sa osoby môžu voľne pohybovať, sprevádzať ďalšie opatrenia. Takýmto opatrením je spoločná politika o prekračovaní vonkajších hraníc, ktorú upravuje článok 62 ods. 2 Zmluvy.

3) Prijatie spoločných opatrení o prekračovaní vnútorných hraníc osobami a o riadení vonkajších hraníc by malo odrážať schengenské acquis zahrnuté do rámca Európskej únie a najmä príslušné ustanovenia Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985[4], a spoločnej príručky[5].

---

1 **DE** trvalo na všeobecnej výhrade k návrhu nariadenia. **FR** trvalo na parlamentnej výhrade. **AT**, **FR, SI** a **PT** trvali na jazykovej výhrade.

2 Ú. v. EÚ C […], […], s. […].

3 Ú. v. ....

4 Ú. v. ES L 230, 22.9.2000, s 19.

5 Ú. v. ES C 313, 16.12.2002, s. 97.

4) Čo sa týka riadenia vonkajších hraníc, je vytvorenie „spoločného súboru" právnych predpisov predovšetkým konsolidáciou a vývojom acquis jednou zo základných súčastí spoločnej politiky riadenia vonkajších hraníc podľa definície v oznámení Komisie zo 7. mája 2002 „K integrovanému riadeniu vonkajších hraníc členských štátov Európskej únie"[6]. Tento cieľ bol zahrnutý do „Plánu riadenia vonkajších hraníc členských štátov Európskej únie", ktorý schválila Rada 13. júna 2002 a odsúhlasila Európska rada v Seville 21. a 22. júna 2002 a Európska rada v Solúni 19. a 20. júna 2003.

5) Definícia spoločných pravidiel voľného pohybu osôb cez hranice nespochybňuje ani neovplyvňuje práva na voľný pohyb, ktoré využívajú občania Únie a ich rodinní príslušníci a občania tretích krajín a ich rodinní príslušníci, ktorí podľa dohôd medzi Spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a týmito krajinami na druhej strane využívajú práva na voľný pohyb rovnocenné právam občanov Únie.

6) Riadenie hraníc je nielen v záujme členského štátu, na vonkajších hraniciach ktorého sa vykonáva, ale všetkých členských štátov, ktoré zrušili riadenie hraníc na svojich vnútorných hraniciach. Riadenie hraníc by malo pomáhať bojovať proti nezákonnej imigrácii a obchodovaniu s ľuďmi a zabrániť akémukoľvek ohrozeniu vnútornej bezpečnosti, verejného poriadku, verejného zdravia a medzinárodných vzťahov členských štátov.

6a) Hraničné kontroly by sa mali vykonávať spôsobom, ktorý plne rešpektuje ľudskú dôstojnosť. Riadenie hraníc by sa malo vykonávať profesionálne a s rešpektom a malo by primerané k sledovaným cieľom.

7) Riadenie hraníc nezahŕňa len kontroly osôb na hraničných priechodoch a dozor medzi týmito hraničnými priechodmi, ale aj analýzu rizík pre vnútornú bezpečnosť a analýzu hrozieb, ktoré môžu mať vplyv na bezpečnosť vonkajších hraníc. Preto je potrebné stanoviť podmienky, kritériá a podrobné opatrenia, ktorými sa budú riadiť kontroly na hraničných priechodoch a dozor.

---

[6] KOM(2002) 233 v konečnom znení.

8) S cieľom zabrániť neúmerne dlhému čakaniu na hraniciach by sa malo prijať ustanovenie o zmiernení kontrol na vonkajších hraniciach v prípade výnimočných a nepredvídateľných okolností. V prípade zmiernenia hraničných kontrol ostáva povinnosťou systematické pečiatkovanie dokladov štátnych príslušníkov tretích krajín. Toto pečiatkovanie umožňuje s istotou stanoviť dátum a miesto prekročenia hranice bez toho, aby sa vo všetkých prípadoch určovalo, či boli vykonané všetky potrebné opatrenia požadované pri kontrole cestovných dokladov.

9) S cieľom skrátiť čakanie osôb využívajúcich právo Spoločenstva na voľný pohyb by sa mali na hraničných priechodoch vonkajších hraníc, ak to okolnosti dovoľujú, zabezpečiť oddelené koridory označené jednotnými označeniami vo všetkých členských štátoch. Oddelené koridory by sa mali zabezpečiť na medzinárodných letiskách. Ak sa to považuje za vhodné a ak to umožňujú miestne okolnosti, členské štáty by mali zvážiť vytvorenie osobitných koridorov na námorných a pozemných hraničných priechodoch.

10) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby kontrolné postupy nepredstavovali zásadnú prekážku pre obchod a sociálnu a kultúrnu výmenu na vonkajších hraniciach. Na to by mali nasadiť dostatočné počty pracovníkov a prostriedkov.

11) Členské štáty určia vnútroštátny útvar, resp. útvary zodpovedné za úlohy pohraničnej stráže v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi. Ak v jednom a tom istom štáte zodpovedá za tieto úlohy viac ako jeden útvar, mala by medzi takýmito útvarmi existovať úzka a stála spolupráca.

12) Prevádzkovú spoluprácu medzi členskými štátmi a pomoc vo vzťahu k riadeniu hraníc bude riadiť a koordinovať „Európska agentúra pre riadenie prevádzkovej spolupráce na vonkajších hraniciach členských štátov" založená nariadením (ES) č. 2007/2004[7].

[7] Ú. v. EÚ L [...],[...], p. [...].

13) Napriek tomu by však malo byť jasné, že týmto nariadením nie sú dotknuté kontroly, ktoré sa vykonávajú na základe všeobecných policajných právomocí a bezpečnostných kontrol osôb zhodných s kontrolami vykonávanými na vnútroštátnych leteckých linkách, možnosti členských štátov vykonávať výnimočné kontroly batožiny v súlade s nariadením Rady (EHS) č. 3925/91 o zrušení kontrol a formalít týkajúcich sa príručnej a podanej batožiny u osôb, ktoré uskutočňujú lety a námorné cesty vnútri Spoločenstva[8] a vnútroštátne právne predpisy o povinnosti mať pri sebe cestovný doklad alebo preukaz totožnosti, ani požiadavky, aby osoby oznamovali úradom svoju prítomnosť na území daného členského štátu.

14) Členské štáty by mali mať aj možnosť dočasne obnoviť riadenie svojich vnútorných hraníc v prípade závažného ohrozenia svojho verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti. Podmienky a postupy pre tento krok by sa mali stanoviť tak, aby zaručovali výnimočný charakter opatrenia a zásadu proporcionality. Rozsah a trvanie riadenia hraníc by sa malo obmedziť na nevyhnutné minimum potrebné na reakciu na túto hrozbu.

15) V oblasti, kde sa osoby môžu voľne pohybovať, by malo obnovenie riadenia vnútorných hraníc ostať výnimočným opatrením. Riadenie hraníc by sa nemalo vykonávať a ani by sa nemali zavádzať formálne opatrenia len z dôvodu prekračovania takejto hranice.

16) Mal by sa ustanoviť postup, ktorý umožní Komisii prijať určité podrobné praktické pravidlá, ktorými sa bude riadiť riadenie hraníc. V takýchto prípadoch by sa opatrenia potrebné na vykonávanie tohto nariadenia mali prijať v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu[9].

17) Mal by sa tiež ustanoviť postup, ktorý umožní členským štátom oznámiť Komisii zmeny ďalších podrobných praktických pravidiel, ktorými sa riadi riadenie hraníc.

---

[8] Ú. v. ES L 374, 31.12.1991, s 4. Nariadenie v znení zmenenom a doplnenom nariadením Parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Ú. v. EÚ L 284, 31.10.2003, s. 1).

[9] Ú. v. ES L 184, 17.9.1999, s 23.

18) Keďže ciele navrhovanej akcie, najmä stanovenie pravidiel uplatňovaných na pohyb osôb cez hranice, priamo ovplyvňujú acquis Spoločenstva o vonkajších a vnútorných hraniciach, a teda ich členské štáty nemôžu uspokojivo dosiahnuť, ak budú konať samostatne, Spoločenstvo môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity uvedenou v článku 5 Zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku, toto nariadenie nepresahuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie uvedených cieľov.

19) Toto nariadenie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznávané najmä Chartou základných práv Európskej únie. Vykoná sa v súlade s povinnosťami členských štátov vzhľadom na medzinárodnú ochranu a nenavracanie.

20) Odchylne od článku 299 Zmluvy sú jedinými územiami Francúzska a Holandska, na ktoré sa toto nariadenie uplatňuje, ich územia v Európe. Tým nie sú ovplyvnené osobitné dojednania uplatňované v enklávach Ceuta a Melilla podľa definície v Akte o pristúpení Španielskeho kráľovstva k Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985[10].

21) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva, sa Dánsko nezúčastňuje na prijímaní tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu. Vzhľadom na to, že toto nariadenie rozvíja schengenské acquis podľa ustanovení hlavy IV časti tri Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, by Dánsko malo v súlade s článkom 5 uvedeného protokolu do šiestich mesiacov po prijatí tohto nariadenia Radou rozhodnúť, či ho bude vykonávať vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch alebo nie.

22) Pokiaľ ide o Island a Nórsko, toto rozhodnutie predstavuje vývoj ustanovení schengenského acquis v zmysle dohody, ktorú uzavrela Rada Európskej únie a Islandská republika a Nórske kráľovstvo, a ktorá sa týka pridruženia týchto dvoch štátov pri vykonávaní, uplatňovaní a vývoji schengenského acquis[11], ktoré spadá do oblasti uvedenej v článku 1, bod A rozhodnutia Rady 1999/437/ES zo 17. mája 1999 o určitých vykonávacích predpisoch k tejto dohode[12].

---

[10] Ú. v. ES L 239, 22.9.2000, s 69.
[11] Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s 36.
[12] Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s 31.

23) Musí sa vytvoriť taký mechanizmus, aby sa umožnilo zástupcom Islandu a Nórska zapájať sa do práce výborov, ktoré pomáhajú Komisii pri uplatňovaní jej vykonávacích právomocí. O takomto mechanizme sa uvažovalo pri výmene listov medzi Spoločenstvom a Islandom a Nórskom[13], ktoré sú pripojené k uvedenej dohode.

24) Pokiaľ ide o Švajčiarsko, toto nariadenie rozvíja tie ustanovenia schengenského acquis v zmysle Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského acquis[14], ktoré spadajú do oblasti uvedenej v článku 1 bode A rozhodnutia 1999/437/ES v súčinnosti s článkom 4 ods.1 rozhodnutí Rady z 25. októbra 2004 o podpisovaní v mene Európskej únie a o podpisovaní v mene Európskeho spoločenstva a o predbežnom uplatňovaní niektorých ustanovení tejto Dohody[15].

25) Musí sa vytvoriť taký mechanizmus, aby sa umožnilo zástupcom Švajčiarska zapájať sa do práce výborov, ktoré pomáhajú Komisii pri uplatňovaní jej vykonávacích právomocí. O takomto mechanizme sa uvažovalo pri výmene listov medzi Spoločenstvom a Švajčiarskom[16], ktoré sú pripojené k uvedenej dohode.

26) Toto nariadenie rozvíja ustanovenia schengenského acquis, na ktorom sa Spojené kráľovstvo nezúčastňuje v súlade s rozhodnutím Rady 2000/365/ES z 29. mája 2000 o požiadavke Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach schengenského acquis[17]. Spojené kráľovstvo sa preto nezúčastňuje na prijímaní tohto nariadenia, nie je ním viazané a ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.

27) Toto nariadenie rozvíja ustanovenia Schengenského acquis, na ktorom sa Írsko nezúčastňuje v súlade s rozhodnutím Rady 2002/192/ES z 28. februára 2002 o požiadavke Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach Schengenského acquis[18]. Írsko sa preto nezúčastňuje na prijímaní tohto nariadenia, nie je ním viazané a ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.

---

13 Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s 53.
14 Dokument Rady č. 13054/04 je dostupný na http://register.consilium.eu.int.
15 Ú. v. EÚ L 368, 15.12.2004, s. 26 a Ú. v. EÚ L 370, 17.12.2004, s. 78.
16 Dokument Rady č. 13054/04 je dostupný na http://register.consilium.eu.int.
17 Ú. v. ES L 131, 1.6.2000, s 43.
18 Ú. v. ES L 64, 7.3.2002, s 20.

28) Prvá veta článku 1, článok 5 ods. 4 písm. a), hlava III a tie ustanovenia hlavy II a jej príloh, ktoré sa týkajú Schengenského informačného systému, tvoria ustanovenia založené na schengenskom acquis alebo s ním inak spojené v zmysle článku 3 ods. 2 Zmluvy o pristúpení z roku 2003,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

HLAVA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet a zásady

Toto nariadenie umožňuje, aby sa nevykonávala hraničná kontrola osôb, ktoré prekračujú vnútorné hranice medzi členskými štátmi Európskej únie.
Stanovuje pravidlá, ktorými sa spravuje hraničná kontrola osôb, ktoré prekračujú vonkajšie hranice členských štátov Európskej únie.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

1) „vnútorné hranice“ sú:
   a) spoločné pozemné hranice členských štátov vrátane hraníc, ktoré tvoria rieky a jazerá;
   b) letiská členských štátov pre vnútorné lety;
   c) námorné, riečne a jazerné prístavy členských štátov pre pravidelné trajektové spojenia;

2) „vonkajšie hranice“ sú pozemné hranice členských štátov vrátane riečnych a jazerných hraníc, námorné hranice členských štátov a ich letiská, riečne prístavy, námorné prístavy a jazerné prístavy za predpokladu, že nie sú vnútornými hranicami;

3) „vnútorný let“ je každý let výlučne na územia zmluvných strán alebo z území zmluvných strán a bez pristátia na území tretieho štátu;

4) „pravidelné trajektové spojenie“ je každé spojenie trajektom medzi tými istými dvomi alebo viacerými prístavmi na území členských štátov, pričom trajekt nezastavuje v žiadnych prístavoch mimo územia členských štátov a prepravuje cestujúcich a vozidlá podľa uverejneného grafikonu;

5) „osoby využívajúce právo Spoločenstva na voľný pohyb“ sú:

a) občania Únie v zmysle článku 17 ods. 1 Zmluvy a štátni príslušníci tretích krajín, ktorí sú rodinnými príslušníkmi občana Únie využívajúceho svoje právo na voľný pohyb, na ktorého sa vzťahuje smernica 2004/38/ES[19] z 29. apríla 2004,

b) štátni príslušníci tretích krajín a ich rodinní príslušníci bez ohľadu na národnosť, ktorí podľa dohôd medzi Spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a týmito krajinami na strane druhej využívajú práva na voľný pohyb rovnocenné právam občanov Únie[20];

6) „štátny príslušník tretej krajiny“ je každá osoba, ktorá nie je občanom Únie v zmysle článku 17 ods. 1 Zmluvy a na ktorú sa nevzťahuje odsek 5;

7) „osoby, na ktoré bolo vydané upozornenie na účely odoprenia vstupu“ zahŕňajú každého štátneho príslušníka tretej krajiny, na ktorého bolo vydané upozornenie na účely odoprenia vstupu v Schengenskom informačnom systéme v súlade s článkom 96 Schengenského dohovoru;

8) „hraničný priechod“ je každý priechod schválený príslušnými orgánmi na prekračovanie vonkajších hraníc;

9) „riadenie hraníc“ je činnosť vykonávaná na hraniciach na účely tohto nariadenia a v súlade s ním, výlučne v nadväznosti na úmysel prekročiť takúto hranicu alebo na prekročenie takejto hranice bez ohľadu na akýkoľvek iný úmysel, ktorá zahŕňa hraničné kontroly a hraničný dozor.

10) „hraničné kontroly“ sú kontroly vykonávané na hraničných priechodoch, aby sa osobám, ich dopravným prostriedkom a predmetom v ich vlastníctve mohol povoliť vstup na územie členských štátov, alebo aby smeli toto územie opustiť;

---

[19] Ú. v. EÚ L 158, 30.4.2004, s 77.

[20] Vyhlásenie o držiteľoch cudzineckých a neobčianskych pasov
„Európsky parlament a rada žiadajú Komisiu, aby v rámci revízie nariadenia (ES) č. 539/2001 predložila návrhy, ktorých cieľom je oslobodiť držiteľov cudzineckých a neobčianskych pasov s bydliskom v niektorom z členských štátov od vízovej povinnosti.“

11) „hraničný dozor“ je sledovanie hraníc mimo hraničných priechodov a sledovanie hraničných priechodov mimo stanovených otváracích hodín s cieľom zabrániť osobám, aby sa vyhýbali hraničným kontrolám;

12) „osobitná kontrola“ je ďalšia kontrola, ktorá sa môže vykonať na osobitnom mieste mimo miesta, na ktorom sa kontrolujú všetky osoby (bežná kontrola);

13) „príslušník pohraničnej stráže” je každý verejný činiteľ pridelený v súlade s vnútroštátnym právom na hraničný priechod alebo k hranici alebo do bezprostrednej blízkosti tejto hranice, ktorý v súlade s týmto nariadením a vnútroštátnym právom vykonáva úlohy riadenia hraníc;

14) „dopravca“ je každá fyzická alebo právnická osoba, ktorej povolaním je poskytovanie dopravy osôb;

15) „povolenie na pobyt“ znamená:

a) všetky povolenia na pobyt vydané členskými štátmi podľa jednotného formátu stanoveného nariadením (ES) č. 1030/2002,

b) všetky ostatné doklady, ktoré členský štát vydal štátnym príslušníkom tretích krajín a na základe ktorých im povolil pobyt alebo opätovný vstup na svoje územie, s výnimkou dočasných povolení vydaných počas skúmania prvej žiadosti o trvalý pobyt uvedenej pod písm. a) alebo žiadosti o azyl;

16) „loď na okružnej plavbe” znamená loď, ktorá sleduje daný itinerár v súlade s vopred stanoveným programom vrátane programu turistických aktivít v rôznych prístavoch a ktorá normálne ani nepriberá cestujúcich, ani neumožňuje cestujúcim vylodiť sa počas cesty;

17) „rekreačné plavby“ znamenajú využitie rekreačných lodí na športové alebo turistické účely;

18) „pobrežný rybolov“ je rybolov vykonávaný za pomoci plavidiel, ktoré sa každý deň alebo do 36 hodín od vyplávania vracajú do prístavu na území členského štátu bez zastavenia v prístave v treťom štáte.

19) „ohrozenie verejného zdravia“ je každá choroba, ktorá sa podľa vymedzenia v Medzinárodných zdravotných predpisoch Svetovej zdravotníckej organizácie môže prepuknúť do epidémie, a ďalšie infekčné choroby alebo nákazlivé parazitické choroby, ak sú zahrnuté do pôsobnosti ochranných predpisov, ktoré sa vzťahujú na štátnych príslušníkov členských štátov.

Článok 3

Rozsah pôsobnosti

Toto nariadenie platí pre akúkoľvek osobu, ktorá prekračuje vnútorné alebo vonkajšie hranice členských štátov, a nie sú ním dotknuté:

a) práva osôb, ktoré využívajú právo Spoločenstva na voľný pohyb,

b) práva utečencov a osôb, ktoré žiadajú o medzinárodnú ochranu, najmä čo sa týka nenavracania.

HLAVA II

VONKAJŠIE HRANICE

Kapitola I

Prekračovanie vonkajších hraníc a podmienky pre vstup

Článok 4

Prekračovanie vonkajších hraníc

1. Vonkajšie hranice sa môžu prekročiť len na hraničných priechodoch a počas stanovených otváracích hodín. Na hraničných priechodoch, ktoré nie sú otvorené nepretržite, sa jasne vyznačia otváracie hodiny.

   Členské štáty predložia Komisii zoznam svojich hraničných priechodov v súlade s článkom 30a.

2. Odchylne od odseku 1 sa výnimky z povinnosti prekračovať vonkajšie hranice na len na hraničných priechodoch a počas určených otváracích hodín môžu povoliť:

   a) v súvislosti s výletnou plavbou alebo pobrežným rybolovom,

   b) námorníkom, ktorí vystúpili na breh, aby zostali v oblasti prístavu, kde zastavuje ich loď, alebo v priľahlých obciach,

   c) jednotlivcom alebo skupinám osôb, ak existuje požiadavka osobitnej povahy za predpokladu, že vlastnia povolenia vyžadované vnútroštátnymi právnymi predpismi a nie je to v rozpore so záujmami verejného poriadku a vnútornej bezpečnosti členských štátov,

   d) osobám alebo skupinám osôb v prípade nepredvídaného núdzového stavu.

3. Bez toho, aby boli dotknuté výnimky uvedené v odseku 2 alebo ich povinnosti medzinárodnej ochrany, zavedú členské štáty v súlade so svojim vnútroštátnym právom sankcie za nepovolené prekročenie vonkajších hraníc na iných miestach než na hraničných priechodoch, alebo v iných časoch než počas stanovených otváracích hodín. Tieto sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

Článok 5

Podmienky pre vstup štátnych príslušníkov tretích krajín

1. Na pobyty, ktoré nepresiahnu tri mesiace v rámci obdobia šiestich mesiacov, musia štátni príslušníci tretích krajín spĺňať tieto podmienky:
   a) majú platný cestovný doklad alebo doklady, ktoré ich oprávňujú prekročiť hranicu,
   b) majú platné vízum v prípade, že sa vyžaduje podľa nariadenia (ES) č. 539/2001[21], s výnimkou prípadu, ak sú držiteľmi platného povolenia na pobyt podľa článku 2 bod 15,
   c) zdôvodnia účel a podmienky plánovaného pobytu a majú dostatočné prostriedky na živobytie tak na dobu pobytu, ako aj na návrat do svojej krajiny pôvodu alebo na presun do tretieho štátu, v ktorom ich určite prijmú, alebo sú schopní získať takéto prostriedky zákonným spôsobom,
   d) nejde o osoby, na ktoré bolo vydané upozornenie na účely odoprenia vstupu v SIS,
   e) nepokladajú sa za hrozbu pre verejný poriadok, vnútornú bezpečnosť, verejné zdravie alebo medzinárodné vzťahy ktoréhokoľvek členského štátu a najmä na nich z takéhoto dôvodu nebolo vo vnútroštátnych databázach členských štátov vydané upozornenie na účely odoprenia vstupu.

2. Neúplný zoznam sprievodných dokladov, ktoré si príslušník pohraničnej stráže môže vyžiadať od štátneho príslušníka tretieho štátu s cieľom overiť splnenie podmienok stanovených v odseku 1c, sa nachádza v prílohe I.

3. Prostriedky na živobytie sa hodnotia v súlade s trvaním a účelom pobytu a na základe porovnania s priemernými cenami ubytovania a stravovania v dotknutom členskom štáte alebo v dotknutých členských štátoch, ktoré sa určia v rozpočte na ubytovanie a vynásobia počtom dní trvania pobytu.

[21] Ú. v. ES L 81, 21.3.2001, s. 1. Naposledy zmenené a doplnené nariadením č. 453/2003, Ú. v. EÚ L 69, 13.3.2003, s. 10.

Referenčné sumy určené členskými štátmi sa oznámia Komisii v súlade s článkom 30a. Overenie dostatočnej výšky prostriedkov na živobytie môže byť založené na hotovosti, cestovných šekoch a kreditných kartách, ktoré vlastní štátny príslušník tretej krajiny. Vyhlásenia o sponzorstve, ak takéto vyhlásenia stanovujú vnútroštátne právne predpisy, a písomné záruky od hostiteľa vymedzené vnútroštátnymi právnymi predpismi v prípade, že štátny príslušník tretej krajiny prebýva u hostiteľa, môžu tiež tvoriť dôkaz o dostatočných prostriedkoch na živobytie.

4. Odchylne od odseku 1:

a) Štátni príslušníci tretích krajín, ktorí nespĺňajú všetky vstupné podmienky, ale sú držiteľmi povolenia na pobyt alebo návratného víza vydaného jedným z členských štátov alebo prípadne aj oboch dokladov, sú oprávnení vstúpiť na územia iných členských štátov na účely presunu na územie členského štátu, ktorý vydal povolenie na pobyt alebo návratné vízum, pokiaľ sa ich mená nenachádzajú na vnútroštátnom zozname nežiaducich osôb členského štátu, ktorého vonkajšie hranice sa snažia prekročiť, a upozornenie nie je doplnené o pokyny týkajúce sa odoprenia vstupu alebo presunu.

b) Vstup na územia členských štátov sa môže udeliť štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí spĺňajú podmienky uvedené v odseku 1 a ktorí na hranici preukážu svoju totožnosť, ak sa im udelí vízum na hranici v súlade s nariadením (ES) č. 415/2003.

Víza vydané na hranici sa zaznamenajú do zoznamu.

Ak nie je možné vízum pripojiť k dokladu, výnimočne sa pripojí na osobitný list, ktorý sa vloží do dokladu. V tomto prípade sa musí použiť jednotný formát tlačiva na pripojenie víza, ktorý stanovuje nariadenie (ES) č. 333/2002[22].

c) Štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí nespĺňajú jednu alebo viac podmienok uvedených v odseku 1, môže členský štát povoliť vstup na svoje územie z humanitárnych dôvodov, z dôvodov štátneho záujmu alebo kvôli medzinárodným záväzkom. Ak je na štátneho príslušníka tretej krajiny vydané upozornenie podľa odseku 1 bod d), členský štát, ktorý schvaľuje vstup takejto osoby na svoje územie oznámi túto skutočnosť zodpovedajúcim spôsobom ďalším členským štátom.

[22] Ú. v. ES L 53, 23.2.2002, s 4.

Kapitola II

Riadenie vonkajších hraníc a odoprenie vstupu

Článok 5a

Vykonávanie hraničných kontrol

1. Príslušníci pohraničnej stráže pri výkone svojich povinností plne rešpektujú ľudskú dôstojnosť. Všetky opatrenia prijaté pri výkone ich povinností sú primerané cieľom, ktoré tieto opatrenia sledujú.

2. Pri vykonávaní hraničných kontrol nesmú príslušníci pohraničnej stráže diskriminovať osoby na základe týchto dôvodov: pohlavie, rasový alebo etnický pôvod, náboženstvo alebo viera, zdravotné postihnutie, vek alebo sexuálna orientácia.

Článok 6

Kontroly osôb na hraničných priechodoch

1. Cezhraničný pohyb na vonkajších hraniciach podlieha kontrolám pohraničnej stráže. Kontroly sa vykonávajú v súlade s touto kapitolou.
   Kontroly sa môžu týkať aj dopravných prostriedkov a predmetov vo vlastníctve osôb prekračujúcich hranicu. V prípade, že sa pristúpi k prehliadke, platia vnútroštátne právne predpisy každého členského štátu.

2. Všetky osoby sa podrobia minimálnej kontrole na zistenie totožnosti na základe preukázania alebo predloženia cestovných dokladov. Takáto minimálna kontrola sa skladá z rýchleho a priameho overenia – v prípade potreby pomocou technických zariadení alebo preverením informácií výlučne o odcudzených, zneužitých, stratených alebo neplatných dokladoch v príslušných databázach – platnosti dokladu, ktorý svojho zákonného držiteľa oprávňuje prekročiť hranicu a overenia prítomnosti znakov falšovania alebo pozmeňovania.

Uvedená minimálna kontrola je pravidlom pri osobách, ktoré využívajú právo Spoločenstva na voľný pohyb.

Pri vykonávaní minimálnych kontrol osôb, ktoré využívajú právo Spoločenstva na voľný pohyb, však môže pohraničná stráž nahliadnuť do vnútroštátnych a Európskych databáz, aby zistila, či príslušná osoba nepredstavuje reálne, podložené a dostatočne vážne nebezpečenstvo pre vnútornú bezpečnosť, verejný poriadok, medzinárodné vzťahy členských štátov, alebo hrozbu pre verejné zdravie.

Dôsledky takýchto nahliadnutí nesmú ohroziť právo na vstup osôb, ktoré využívajú právo Spoločenstva na voľný pohyb na území členského štátu uvedené v smernici 2004/38/EC[23].

3. Štátni príslušníci tretích krajín sa podrobia dôkladnej kontrole na vstupe aj výstupe[24].

   a) Dôkladné kontroly na vstupe zahŕňajú:

   overenie podmienok stanovených v článku 5 ods. 1, ktorými sa riadi vstup, a prípadne aj dokladov, ktoré ich oprávňujú na pobyt a vykonávanie odbornej činnosti. V tomto je obsiahnuté podrobné preskúmanie týchto aspektov:

   i) overenie, či má štátny príslušník tretej krajiny platný doklad na prekročenie hranice, a že je k nemu v prípade potreby priložené požadované vízum alebo povolenie na pobyt;

   ii) dôkladná kontrola cestovného dokladu kvôli zisťovaniu znakov falšovania alebo pozmeňovania;

   iii) preskúmanie vstupných a výstupných pečiatok na cestovnom doklade dotknutého štátneho príslušníka tretej krajiny s cieľom overiť si porovnaním dátumov vstupu a výstupu, že táto osoba už v minulosti neprekročila maximálne trvanie povoleného pobytu na území členských štátov;

   iv) overenie miesta odchodu a cieľa cesty dotknutého štátneho príslušníka tretej krajiny a účelu plánovanej cesty, a v prípade potreby aj kontrolu príslušných sprievodných dokladov;

---

[23] Ú. v. EÚ L 158, 30.4.2004, s 77.

[24] **SI** vznieslo výhradu v súvislosti s bodom 3.

v) overenie, či má dotknutý štátny príslušník tretej krajiny dostatok prostriedkov na živobytie na trvanie a účel plánovaného pobytu, návrat alebo presun do tretej krajiny, alebo či vie takéto prostriedky zákonným spôsobom získať;

vi) overenie, či dotknutý štátny príslušník tretej krajiny, jeho dopravný prostriedok a predmety, ktoré prepravuje, nemôžu ohroziť verejný poriadok, vnútornú bezpečnosť, verejné zdravie alebo medzinárodné vzťahy ktoréhokoľvek členského štátu. Takéto overenie zahŕňa priame nahliadnutie do údajov a upozornení na osoby a prípadne predmety uvedené v Schengenskom informačnom systéme (SIS) a vo vnútroštátnych súboroch údajov a tiež aj prípadné činnosti, ktoré sa majú vykonať v dôsledku upozornenia.

b) Dôkladné kontroly na výstupe zahŕňajú:

i) overenie, či má štátny príslušník tretej krajiny platný doklad na prekročenie hranice;

ii) overenie cestovného dokladu kvôli zisťovaniu znakov falšovania alebo pozmeňovania;

iii) ak je to možné, overenie či sa štátny príslušník tretej krajiny nepokladá sa za hrozbu pre verejný poriadok, vnútornú bezpečnosť alebo medzinárodné vzťahy ktoréhokoľvek členského štátu.

Dôkladné kontroly na výstupe môžu zahŕňať aj:

i) overenie, či má daná osoba platné vízum v prípade, že sa vyžaduje podľa nariadenia (ES) č. 539/2001[25], s výnimkou prípadu, že takéto osoby sú držiteľmi platného povolenia na pobyt podľa článku 2 bod 15);

ii) overenie, či daná osoba neprekročila maximálne povolené trvanie oprávneného pobytu na území členských štátov;

iii) preverenie upozornení na osoby a predmety zahrnuté vo vnútroštátnych súboroch údajov.

4. Takéto dôkladné kontroly sa vykonajú v neverejnom priestore v prípade, že takýto priestor existuje a že o to požiada štátny príslušník tretej krajiny.

[25] Ú. v. ES L 81, 21.3.2001, s. 1. Naposledy zmenené a doplnené nariadením č. 453/2003, Ú. v. EÚ L 69, 13.3.2003, s. 10.

5. Štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý sa podrobí dôkladnej osobitnej kontrole, sa poskytnú informácie o cieli a postupe takejto kontroly.
Tieto informácie sú dostupné vo všetkých úradných jazykoch inštitúcií Spoločenstva a v jazyku (jazykoch) krajiny alebo krajín susediacich s dotknutým členským štátom a uvádzajú, že štátny príslušník tretej krajiny môže požiadať o mená alebo služobné identifikačné čísla príslušníkov pohraničnej stráže, ktorí vykonávajú dôkladnú osobitnú kontrolu, ako aj o názov hraničného priechodu a dátum, kedy prekročil hranicu.

6. Kontroly osôb, ktoré využívajú právo Spoločenstva na voľný pohyb, sa vykonávajú v súlade so smernicou 2004/38/ES[26].

7. Podrobné pravidlá, ktorými sa riadia informácie, ktoré sa majú evidovať, sú stanovené v prílohe II.

Článok 7

Zmiernenie hraničných kontrol

1. Hraničné kontroly na vonkajších hraniciach sa môžu zmierniť v dôsledku výnimočných a nepredvídateľných okolností. Výnimočné a nepredvídateľné okolnosti nastanú vtedy, keď nepredvídateľné udalosti majú za následok takú intenzívnu premávku, že čakacia doba na hraničnom priechode sa stáva neprimeranou a už sa vyčerpali všetky zdroje, čo sa týka personálu, zariadení a organizácie.

2. Pri zmiernených hraničných kontrolách v súlade s článkom 1 majú kontroly pohybov na vstupe v zásade prednosť pred hraničnými kontrolami pohybov na výstupe.
Rozhodnutie o zmiernení kontrol prijme veliaci príslušník pohraničnej stráže na príslušnom hraničnom priechode.
Takéto zmiernenie kontrol je dočasné, prispôsobené okolnostiam, ktoré ho zdôvodňujú, a zavádza sa postupne.

[26] Ú. v. EÚ L 158, 30.4.2004, s 77.

3. Príslušník pohraničnej stráže opečiatkuje aj napriek zmierneniu hraničných kontrol cestovné doklady štátnych príslušníkov tretích krajín v súlade s článkom 9 na vstupe i výstupe.

4. Každý členský štát zašle raz ročne správu o uplatňovaní tohto článku Európskemu parlamentu a Komisii.

Článok 8

Oddelené koridory a informácie na značkách

1. Členské štáty zabezpečia najmä na letiskových hraničných priechodoch oddelené koridory tak, aby sa kontroly osôb mohli vykonávať v súlade s článkom 6. Takéto koridory sa odlíšia značkami s označením, ktoré stanovuje príloha III.
Členské štáty môžu zabezpečiť oddelené koridory na svojich námorných a pozemných hraničných priechodoch a hraniciach medzi členskými štátmi, ktoré na svojich spoločných hraniciach neuplatňujú článok 18. Značky s označeniami, ktoré stanovuje príloha III, sa použijú, ak členské štáty zabezpečia na týchto hraniciach oddelené koridory.
Členské štáty zabezpečia, aby sa takéto koridory jasne označili (vrátane prípadov, v ktorých sa upúšťa od uplatňovania predpisov o používaní odlišných koridorov ako stanovuje odsek 4) s cieľom zaistiť optimálny pohyb osôb na hraniciach.

2. a) Osoby, ktoré využívajú právo Spoločenstva na voľný pohyb, sú oprávnené použiť koridory označené značkou v časti A prílohy III. Taktiež môžu použiť koridory označené značkou v časti B prílohy III.
b) Všetky ostatné osoby použijú koridory označené značkou v časti B prílohy III.
Označenia na vyššie uvedených značkách sa môžu zobraziť v takom jazyku alebo v takých jazykoch, ktoré každý členský štát pokladá za vhodné.

3. Na námorných a pozemných priechodoch môžu členské štáty rozdeliť dopravu do rozličných koridorov pre ľahké a ťažké vozidlá a autobusy pomocou značiek, ktoré sú zobrazené v prílohe III časť C.
Ak je to vhodné, v závislosti od miestnych podmienok môžu členské štáty na týchto značkách použiť rozdielne označenia.

4. V prípade dočasnej nevyváženosti premávky na niektorom hraničnom priechode môžu príslušné orgány upustiť od pravidiel týkajúcich sa používania rôznych koridorov na čas potrebný na odstránenie tejto nerovnováhy.

5. Úprava existujúcich značiek podľa ustanovení odsekov 1, 2 a 3 sa ukončí do 31. mája 2009. V prípade, že členské štáty pred týmto dátumom vymenia existujúce značky alebo osadia nové, sú povinné rešpektovať označenia uvedené v týchto odsekoch.

Článok 9

Pečiatkovanie cestovných dokladov občanov tretích krajín

1. Cestovné doklady štátnych príslušníkov tretích krajín sa systematicky pečiatkujú na vstupe a na výstupe. Vstupná a výstupná pečiatka sa dáva predovšetkým na:
   a) doklady s platným vízom, ktoré umožňujú štátnym príslušníkom tretích krajín prekročiť hranicu,
   b) doklady umožňujúce prekročiť hranicu štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorým bolo vízum vydané členským štátom na hranici,
   c) doklady umožňujúce prekročiť hranicu štátnym príslušníkom tretích krajín, na ktorých sa nevzťahuje vízová povinnosť.

2. Na vstupe a výstupe sa pečiatkujú cestovné doklady štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sú rodinnými príslušníkmi občana Európskej únie, na ktorého sa vzťahuje smernica 2004/38/ES, ale ktorí sa nepreukážu dokladom o pobyte stanoveným v článku 10 uvedenej smernice.

   Na vstupe a výstupe sa pečiatkujú cestovné doklady štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sú rodinnými príslušníkmi štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí využívajú právo Spoločenstva na voľný pohyb, ale ktorí sa nepreukážu dokladom o pobyte stanoveným v článku 10 uvedenej smernice.

3. Vstupná ani výstupná pečiatka sa nedáva:

a) na cestovné doklady hláv štátov a hodnostárov, ktorých príchod bol vopred oficiálne ohlásený cez diplomatické kanály,

b) na pilotné preukazy alebo oprávnenia členov posádky lietadiel,

c) na cestovné doklady námorníkov, ktorí sa nachádzajú na území členského štátu len keď tam pristane ich loď a v oblasti prístavu, kde loď pristála,

d) na cestovné doklady posádky a cestujúcich lodí na okružnej plavbe, ktorí nepodliehajú hraničným kontrolám v súlade s bodom 3.2.3 prílohy VI.

e) na doklady, ktoré umožňujú štátnym príslušníkom Andorry, Monaka a San Marína prekročiť hranicu.

Výnimočne možno na žiadosť štátneho príslušníka tretej krajiny upustiť od opečiatkovania dokladu vstupnou alebo výstupnou pečiatkou, ak by to tejto osobe mohlo spôsobiť vážne problémy. V takom prípade sa vstup alebo výstup zaznamená na osobitnom liste s uvedením mena a čísla pasu. Tento list sa odovzdá štátnemu príslušníkovi tretej krajiny.

4. Praktické opatrenia pre pečiatkovanie sú uvedené v prílohe IV.

5. Ak je to možné, štátnym príslušníkom tretích krajín sa oznámi povinnosť príslušníka pohraničnej stráže opečiatkovať ich cestovné doklady na vstupe i výstupe aj napriek zmierneniu hraničných kontrol v súlade s článkom 7.

6. Komisia predkladá Európskemu parlamentu a Rade správy o výkone ustanovení o pečiatkovaní cestovných dokladov do konca roku 2008.

Článok 9a

1. Ak cestovný doklad štátneho príslušníka tretej krajiny neobsahuje vstupnú pečiatku, príslušné vnútroštátne orgány môžu predpokladať, že držiteľ nespĺňa alebo už nespĺňa podmienky týkajúce sa dĺžky pobytu uplatniteľné v dotknutom členskom štáte.

2. Tento predpoklad možno vyvrátiť, ak štátny príslušník tretej krajiny akýmkoľvek dôveryhodným spôsobom, napríklad cestovnými lístkami alebo dokladom o svojej prítomnosti mimo územia členských štátov, poskytne dôkaz, že dodržal podmienky súvisiace s dĺžkou krátkodobého pobytu.

V takých prípadoch:

a) ak sa štátny príslušník tretej krajiny nachádza na území členských štátov, ktoré plne uplatňujú schengenské acquis, uvedú príslušné orgány, v súlade s vnútroštátnym právom a vnútroštátnou praxou, do cestovného dokladu štátneho príslušníka tretej krajiny dátum, kedy táto osoba prekročila vonkajšiu hranicu jedného z týchto členských štátov a miesto, na ktorom ju prekročila;

b) ak sa štátny príslušník tretej krajiny nachádza na území členského štátu, vo vzťahu ku ktorému nebolo prijaté rozhodnutie, ktoré predpokladá článok 3 ods. 2 Aktu o pristúpení z roku 2003, príslušné orgány, v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a praxou, uvedú do cestovného dokladu štátneho príslušníka tretej krajiny dátum, kedy táto osoba prekročila vonkajšiu hranicu tohto členského štátu a miesto, na ktorom ju prekročila;

c) okrem údajov, ktoré sú uvedené v písm. a) a b), možno dotknutému štátnemu príslušníkovi tretej krajiny poskytnúť formulár uvedený v prílohe VIII;

d) Členské štáty sa navzájom informujú a informujú aj Komisiu a Radu o svojich vnútroštátnych postupoch so zreteľom na uvádzanie údajov uvedených v tomto článku.

3. Ak nebol predpoklad uvedený v odseku 1 vyvrátený, môžu príslušné orgány štátneho príslušníka tretej krajiny z územia dotknutého členského štátu vyhostiť.

Článok 10

Hraničný dozor medzi hraničnými priechodmi

1. Hlavným cieľom dozoru na vonkajších hraniciach na miestach mimo hraničných priechodov a dozoru na týchto priechodoch mimo otváracích hodín je zabrániť neoprávnenému prekročeniu hraníc, čeliť cezhraničnej kriminalite a uplatňovať alebo prijímať opatrenia proti osobám, ktoré prekračujú hranicu nelegálne.

2. Na hraničný dozor na vonkajších hraniciach používa pohraničná stráž stacionárne alebo mobilné jednotky.
Tento dozor sa vykonáva takým spôsobom, aby sa osobám zabránilo vyhýbať sa kontrolám na hraničných priechodoch a aby sa od takéhoto postupu odradili.

3. Dozor medzi hraničnými priechodmi vykonávajú príslušníci pohraničnej stráže, ktorých počet a metódy sa prispôsobia existujúcim alebo predpokladaným rizikám a hrozbám. Zahŕňa časté a náhle zmeny času sledovania tak, aby sa neoprávnené prekročenie hranice spájalo s neustálym rizikom odhalenia.

4. Dozor vykonávajú stacionárne alebo mobilné jednotky, ktoré si plnia svoje povinnosti tým, že sa rozmiestnia na miestach, ktoré sú známe alebo považované za citlivé, alebo tieto miesta obchádzajú, pričom cieľom tohto dozoru je zadržanie osôb, ktoré prekračujú hranicu nelegálne. Dozor možno vykonávať aj pomocou technických prostriedkov vrátane elektronických prostriedkov.

5. Ďalšie pravidlá, ktorými sa riadi dozor, sa môžu prijať v súlade s postupom uvedeným v článku 30 ods. 2.

Článok 11

Odoprenie vstupu

1. Vstup na územie členských štátov sa odoprie štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý nespĺňa všetky podmienky na vstup stanovené v článku 5 ods. 1 a nepatrí do kategórií osôb, ktoré uvádza článok 5 ods. 4. Týmto nie je dotknuté uplatňovanie osobitných ustanovení, ktoré sa týkajú práva na azyl, medzinárodnú ochranu alebo na vydanie víz na dlhodobý pobyt.

2. Vstup sa môže odoprieť len na základe odôvodneného rozhodnutia, v ktorom sa uvedú presné dôvody odoprenia. Rozhodnutie prijme orgán, ktorý na to oprávňuje vnútroštátne právo. Účinnosť nadobúda okamžite.
Odôvodnené rozhodnutie, v ktorom sa uvádzajú presné dôvody odoprenia, sa vydáva na štandardnom formulári uvedenom v časti B prílohy V, ktorý vyplní orgán, ktorý na odoprenie vstupu oprávňuje vnútroštátne právo. Vyplnený štandardný formulár sa odovzdá dotknutému štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý potvrdí prijatie rozhodnutia o odoprení vstupu prostredníctvom uvedeného formulára.

3. Osoby, ktorým sa odoprie vstup, majú právo na odvolanie. Odvolania sa podávajú v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi. Štátnemu príslušníkovi tretej krajiny sa poskytne aj písomná informácia o kontaktných miestach, ktoré sú schopné poskytnúť informácie o predstaviteľoch oprávnených konať v mene štátneho príslušníka tretej krajiny v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi.
Začatie odvolacieho konania nezrušuje rozhodnutie o odoprení vstupu.
Bez toho, aby bola dotknutá prípadná náhrada poskytovaná podľa vnútroštátneho práva, má štátny príslušník tretej krajiny v prípade, že sa odvolacím konaním zistí, že rozhodnutie o odoprení jeho vstupu bolo nepodložené, právo na opravu zrušenej vstupnej pečiatky a všetkých ostatných zrušení či dodatkov, ktoré vykonal členský štát, ktorý mu odoprel vstup.

4. Pohraničná stráž zabezpečí, aby na územie dotknutého členského štátu nevstúpil štátny príslušník tretej krajiny, ktorému bol vstup odoprený.

5. Členské štáty zostavujú štatistiky o počte osôb, ktorým sa odoprel vstup, o dôvodoch odoprenia, národnosti osôb, ktorým sa odoprel vstup, a o druhu hranice (pozemná, vzdušná, námorná), na ktorej sa im vstup odoprel. Členské štáty odošlú tieto štatistiky Komisii raz ročne. Komisia každý druhý rok zostaví kompiláciu štatistík poskytnutých členskými štátmi.

6. Podrobné pravidlá, ktorými sa riadi odoprenie vstupu, sú dané v časti A prílohy V.

Kapitola III
Zdroje pre riadenie hraníc a spolupráca medzi členskými štátmi

Článok 12

Zdroje pre riadenie hraníc

Členské štáty nasadia na vykonávanie riadenia vonkajších hraníc dostatočný počet vhodného personálu a zabezpečia dostatok zdrojov v súlade s článkami 5a a 6 až 11 tak, aby na svojich vonkajších hraniciach zaistili účinnú, vysokú a jednotnú úroveň riadenia.

Článok 13

Vykonávanie riadenia

1. Riadenie hraníc uvedené v článkoch 5a a 6 až 11 tohto nariadenia vykonáva pohraničná stráž v súlade s ustanoveniami tohto nariadenia a vnútroštátnym právom.

   Výkon takéhoto riadenia hraníc sa nedotýka právomocí začať trestné konanie, ktoré pohraničnej stráži prideľuje vnútroštátne právo a ktoré sú mimo rozsahu a pôsobnosti tohto nariadenia.

   Členské štáty zabezpečia, aby príslušníci pohraničnej stráže boli riadne vyškolenými odborníkmi vo svojej oblasti. Členské štáty nabádajú príslušníkov pohraničnej stráže, aby sa učili jazyky, najmä tie, ktoré potrebujú pri výkone svojich úloh.

2. V súlade s článkom 30a oznámia členské štáty Komisii zoznam vnútroštátnych útvarov, ktoré podľa ich vnútroštátneho práva zodpovedajú za riadenie hraníc.

3. Na efektívne riadenie hraníc zabezpečia členské štáty úzku a stálu spoluprácu medzi svojimi vnútroštátnymi útvarmi zodpovednými za riadenie hraníc.

Článok 14

Spolupráca medzi členskými štátmi

1. Členské štáty si navzájom pomáhajú a udržiavajú stálu a úzku spoluprácu s cieľom efektívneho vykonávania riadenia hraníc v súlade s článkami 5a až 13 tohto nariadenia. Vymieňajú si všetky príslušné informácie.

2. Operačnú spoluprácu medzi členskými štátmi v oblasti riadenia vonkajších hraníc koordinuje Európska agentúra pre riadenie operačnej spolupráce na vonkajších hraniciach členských štátov Európskej únie založená nariadením Rady (ES) č. 2007/2004/ES[27].

3. Bez toho, aby boli dotknuté právomoci agentúry, členské štáty môžu na operačnej úrovni pokračovať v spolupráci s inými členskými štátmi a/alebo tretími krajinami na vonkajších hraniciach vrátane výmeny styčných dôstojníkov, ak takáto spolupráca dopĺňa činnosť agentúry.
   Členské štáty sa zdržia akéhokoľvek konania, ktoré by mohlo ohroziť fungovanie agentúry alebo dosahovanie jej cieľov.
   Členské štáty podávajú správu agentúre o takýchto operačných záležitostiach na vonkajších hraniciach mimo rámca agentúry.

4. Členské štáty zabezpečia odborné vzdelávanie a prípravu o pravidlách riadenia hraníc, ako aj o základných právach. V tejto súvislosti sa do úvahy berú spoločné normy pre odborné vzdelávanie a prípravu, ktoré stanovila a ďalej upravovala agentúra, a sú uvedené v odseku 2.

[27] Ú. v. EÚ L 349, 25.11.2004, s 1.

Článok 15

Spoločné riadenie

1. Členské štáty, ktoré na svojich spoločných pozemných hraniciach neuplatňujú článok 18, môžu až do dátumu uplatnenia tohto článku vykonávať spoločné riadenie týchto hraníc – v prípade ktorého sa môžu osoby zastaviť len raz na účely vykonania vstupnej a výstupnej kontroly – bez toho, aby bola dotknutá individuálna zodpovednosť členských štátov, ktorá vyplýva z článkov 5a a 6 až 11.
   Na tento účel môžu členské štáty medzi sebou uzavrieť dvojstranné dojednania.

2. Členské štáty informujú Komisiu o dojednaniach uzavretých v súlade s odsekom 1.

Kapitola IV

Osobitné pravidlá pre hraničné kontroly

Článok 16

Osobitné pravidlá pre rôzne typy hraníc a rôzne dopravné prostriedky používané na prekračovanie vonkajších hraníc

Osobitné pravidlá stanovené v prílohe VI platia pre kontroly vzhľadom na rôzne typy hraníc a rôzne dopravné prostriedky používané na prekračovanie vonkajších hraníc.
Tieto osobitné pravidlá môžu obsahovať odchýlky od článkov 5 a 6 až 11.

Článok 17

Osobitné pravidlá pre kontroly určitých kategórií osôb

1. Osobitné pravidlá stanovené v prílohe VII sa uplatňujú pri kontrolách nasledujúcich kategórií osôb:

   a) hlavy štátov a členovia ich delegácií;

   b) piloti lietadiel a ostatní členovia posádky;

   c) námorníci;

   d) držitelia diplomatických, úradných alebo služobných pasov a členovia medzinárodných organizácií;

   e) cezhraniční pracovníci;

   f) maloletí.

   Tieto osobitné pravidlá môžu obsahovať odchýlky od článkov 5 a 6 až 11.

2. V súlade s článkom 30a oznámia členské štáty Komisii vzory preukazov, ktoré vydávajú ministerstvá zahraničných vecí členských štátov akreditovaným členom diplomatických misií a konzulárnych zastúpení a ich rodinným príslušníkom.

HLAVA III

VNÚTORNÉ HRANICE

Kapitola I

Zrušenie riadenia vnútorných hraníc

Článok 18

Prekračovanie vnútorných hraníc

Vnútorné hranice možno prekročiť v ktoromkoľvek bode bez toho, aby sa vykonala hraničná kontrola osôb bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť.

Článok 19

Kontroly v rámci územia

Zrušenie riadenia vnútorných hraníc neovplyvní:

a) výkon policajných právomocí[28] príslušnými orgánmi členského štátu podľa vnútroštátnych právnych predpisov, pokiaľ nemá výkon týchto právomocí rovnaký účinok ako hraničné kontroly; toto platí aj v pohraničných oblastiach. V zmysle prvej vety sa výkon policajných právomocí nepovažuje za rovnocenný výkonu hraničných kontrol najmä, keď tieto policajné opatrenia:

   i) nemajú za cieľ riadenie hraníc,

   ii) sa zakladajú na všeobecných policajných informáciách a skúsenostiach vo vzťahu k možným ohrozeniam verejnej bezpečnosti a ich cieľom je predovšetkým boj proti cezhraničnej kriminalite,

   iii) sa pripravujú a vykonávajú spôsobom, ktorý sa zreteľne odlišuje od systematických kontrol osôb na vonkajších hraniciach,

   iv) sa vykonávajú na základe neohlásených alebo náhodných kontrol;

---

[28] Vyhlásenie Maďarska:
„Vo vzťahu k článku 19 a) Maďarsko vyhlasuje, že podľa jeho vnútroštátneho práva sú policajné právomoci výkonné právomoci, ktoré vykonávajú všetky orgány činné v trestnom a správnom konaní zodpovedné za predchádzanie akýmkoľvek formám nelegálneho prisťahovalectva a súvisiacich trestných činov a za ich odhaľovanie.“

b) bezpečnostné kontroly osôb vykonávané v prístavoch a na letiskách príslušnými orgánmi podľa právnych predpisov každého členského štátu, úradníkmi v prístavoch alebo na letiskách alebo dopravcami za predpokladu, že tieto kontroly sa vykonávajú aj u osôb cestujúcich v rámci členského štátu,

c) možnosť členského štátu zákonne zabezpečiť povinnosť mať pri sebe potvrdenia a doklady alebo byť ich držiteľom,

d) povinnosť štátnych príslušníkov tretích štátov nahlásiť svoju prítomnosť na území ktoréhokoľvek členského štátu podľa ustanovení článku 22 Schengenského dohovoru.

Článok 19a

Odstránenie dopravných prekážok na cestných priechodoch na vnútorných hraniciach

Členské štáty odstránia všetky prekážky plynulej premávky na cestných priechodoch na vnútorných hraniciach, najmä akékoľvek rýchlostné obmedzenia, ktoré sa nezakladajú výlučne na hľadisku bezpečnosti cestnej premávky.

Súčasne sa členské štáty musia pripraviť na zabezpečenie priestorov na kontroly v prípade, že sa obnoví riadenie vnútorných hraníc.

Kapitola II

Dočasné obnovenie riadenia vnútorných hraníc

Článok 20

Dočasné obnovenie riadenia vnútorných hraníc členským štátom

1. Členský štát môže výnimočne obnoviť riadenie svojich vnútorných hraníc na obmedzenú dobu, nie dlhšiu ako 30 dní, alebo na predvídateľné trvanie udalosti, ak jej trvanie presiahne dobu 30 dní, v prípade závažného ohrozenia verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti v súlade s postupom stanoveným v článku 21 alebo v núdzovom prípade v súlade s postupom stanoveným v článku 22. Rozsah a trvanie riadenia neprekročí nevyhnutne potrebné minimum na reakciu na závažnú hrozbu.

2. Ak závažné ohrozenie verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti trvá dlhšie než doba stanovená v odseku 1, členský štát môže zachovať riadenie hraníc z tých istých dôvodov, ktoré sú uvedené v odseku 1, a pri zohľadnení akýchkoľvek nových prvkov na obnoviteľné obdobia nie dlhšie ako 30 dní v súlade s postupom stanoveným v článku 23.

Článok 21

Postup v prípade predvídateľných situácií

1. Ak členský štát plánuje obnoviť riadenie vnútorných hraníc podľa článku 20 ods. 1, čo najskôr na to v Rade a Komisii upozorní ostatné členské štáty a dodá im nasledujúce informácie hneď, ako budú dostupné:
   a) dôvody pre navrhované rozhodnutie s uvedením podrobností o udalostiach, ktoré predstavujú závažnú hrozbu pre verejný poriadok alebo vnútornú bezpečnosť;
   b) rozsah navrhovaného rozhodnutia s uvedením hraníc, na ktorých sa má obnoviť riadenie,
   c) názvy schválených priechodov,
   d) dátum a trvanie navrhovaného rozhodnutia,
   e) prípadne opatrenia, ktoré majú prijať ostatné členské štáty.

2. Po oznámení od dotknutého členského štátu a na účel konzultácií ustanovených v odseku 3, môže Komisia vydať stanovisko bez toho, aby bol dotknutý článok 64 (1) Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva.

3. Informácie uvedené v odseku 1, ako aj stanovisko, ktoré môže Komisia poskytnúť v súlade s odsekom 2, sú predmetom konzultácií medzi štátom, ktorý plánuje obnoviť riadenie hraníc a ostatnými členskými štátmi v Rade a Komisii s cieľom zorganizovať v príslušných prípadoch vzájomnú spoluprácu medzi členskými štátmi a preskúmať primeranosť opatrení k udalosti, ktorá podnietila obnovenie riadenia hraníc, a ohrozenie verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti.

4. Uvedená konzultácia sa koná najmenej pätnásť dní pred dátumom plánovaného obnovenia riadenia hraníc.

Článok 22

Postup v prípadoch, ktoré si vyžadujú bezodkladný zásah

1. Ak sa so zreteľom na verejný poriadok alebo vnútornú bezpečnosť v štáte vyžaduje bezodkladný zásah, dotknutý členský štát môže výnimočne a okamžite obnoviť riadenie vnútorných hraníc.

2. Členský štát, ktorý obnovuje riadenie svojich vnútorných hraníc oznámi túto skutočnosť bezodkladne zodpovedajúcim spôsobom ostatným členským štátom a Komisii a poskytne im informácie uvedené v článku 21 ods. 1 a uvedie dôvody, ktoré opodstatňujú využitie tohto postupu.

Článok 23

Postup pre predĺženie riadenia vnútorných hraníc

1. Členské štáty môžu predĺžiť riadenie vnútorných hraníc podľa ustanovení článku 20 ods. 2 len po tom, ak takýto krok oznámili ostatným členským štátom v Rade a Komisii.
2. Členský štát, ktorý plánuje predĺžiť riadenie hraníc poskytne ostatným členským štátom a Komisii všetky príslušné informácie o dôvodoch predĺženia riadenia vnútorných hraníc. Platia ustanovenia článku 21 ods. 2.

Článok 24

Poskytovanie informácií Európskemu parlamentu

Dotknutý členský štát alebo prípadne Rada informuje Európsky parlament čo najskôr o opatreniach prijatých podľa článkov 21 a 23. K tretiemu za sebou nasledujúcemu predĺženiu podľa článku 23 poskytne dotknutý členský štát Európskemu parlamentu na jeho žiadosť správu o potrebe riadenia vnútorných hraníc.

Článok 25

Opatrenia, ktoré sa majú uplatniť pri obnovení riadenia vnútorných hraníc

V prípade, že sa obnoví riadenie vnútorných hraníc, uplatňujú sa primerane príslušné ustanovenia hlavy II.

Článok 26

Správa o obnovení riadenia vnútorných hraníc

Členský štát, ktorý obnovil riadenie vnútorných hraníc podľa článku 20, potvrdí dátum zrušenia tohto riadenia a zároveň, alebo krátko potom predloží Európskemu parlamentu, Rade a Komisii správu o obnovení riadenia vnútorných hraníc, v ktorej opíše najmä fungovanie kontrol a účinnosť obnovenia riadenia hraníc.

Článok 27

Informovanie verejnosti

Pokiaľ neexistujú závažné bezpečnostné dôvody na opačný postup, prijme sa rozhodnutie o obnovení riadenia vnútorných hraníc transparentným spôsobom a verejnosti sa oznámi v plnom rozsahu.

Článok 28

Dôvernosť

Na žiadosť dotknutého členského štátu rešpektujú ostatné členské štáty, Európsky parlament a Komisia dôvernosť informácií poskytnutých v súvislosti s obnovením a predĺžením riadenia hraníc a so správou vypracovanou podľa článku 26.

HLAVA IV

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 29

Zmeny a doplnenia k prílohám

Prílohy III, IV a VIII sa menia a dopĺňajú v súlade s postupom uvedeným v článku 30 ods. 2.

Článok 30

Výbor

1. Komisii pomáha výbor (ďalej len *„výbor“*).

2. Keď sa odkazuje na tento odsek, uplatňujú sa články 5 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na ustanovenia jeho článku 8 a za predpokladu, že vykonávacie opatrenia prijaté v súlade s týmto postupom nemenia základné ustanovenia tohto nariadenia.
   Lehota uvedená v článku 5 ods. 6 rozhodnutia 1999/468/ES, sa stanoví na tri mesiace.

3. Výbor prijme svoj rokovací poriadok.

3a. Bez toho, aby boli dotknuté už prijaté vykonávacie opatrenia, sa na štyri roky po nadobudnutí platnosti tohto nariadenia pozastaví uplatňovanie tých ustanovení tejto smernice, ktoré sa týkajú prijatia technických pravidiel a rozhodnutí v súlade s postupom uvedeným v odseku 2. Európsky parlament a Rada môžu na návrh Komisie predĺžiť uplatňovanie dotknutých ustanovení v súlade s postupom stanoveným v článku 251 Zmluvy, a preto ich pred uplynutím uvedeného štvorročného obdobia preskúmajú.

Článok 30a

1. Členské štáty oznámia Komisii:

   - zoznam povolení na pobyt uvedené v článku 2 bod 15),
   - zoznam svojich hraničných priechodov,
   - referenčné sumy potrebné na prekročenie svojich vonkajších hraníc, ktoré každoročne stanovujú vnútroštátne orgány,
   - zoznam vnútroštátnych útvarov zodpovedných za riadenie hraníc,
   - vzor vzorových preukazov, ktoré vydávajú ministerstvá zahraničných vecí.

2. Komisia sprístupní informácie poskytnuté v súlade s odsekom 1 členským štátom a verejnosti prostredníctvom ich uverejnenia v Úradnom vestníku Európskej únie a akýmikoľvek inými vhodnými prostriedkami.

Článok 31

Malý pohraničný styk

Toto nariadenie sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté pravidlá Spoločenstva o malom pohraničnom styku a existujúce dvojstranné dohody o malom pohraničnom styku.

Článok 32

Ceuta a Melilla

Ustanovenia tohto nariadenia nemajú vplyv na osobitné pravidlá platné pre mestá Ceuta a Melilla podľa ich vymedzenia vo vyhlásení Španielskeho kráľovstva o mestách Ceuta a Melilla v Záverečnom akte Dohody o pristúpení Španielskeho kráľovstva k Dohovoru o vykonávaní Schengenskej dohody zo 14. júna 1985[29].

[29] Ú. v. ES L 239, 22.9.2000, s 73.

Článok 33

Podávanie oznámení členskými štátmi

Do desiatich dní od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia oznámia členské štáty Komisii vnútroštátne ustanovenia, ktoré sa týkajú článku 19 písm. c) a d), sankcií uvedených v článku 4 ods. 3 a dvojstranných dojednaní uzavretých podľa článku 15 ods. 1. Následné zmeny týchto ustanovení sa oznámia do piatich pracovných dní.

Informácie, ktoré oznamujú členské štáty, sa uverejnia v *Úradnom vestníku Európskej únie*, sérii C.

Článok 34

Správa o uplatňovaní hlavy III

Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní hlavy III najneskôr tri roky po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia.

Komisia venuje mimoriadnu pozornosť akýmkoľvek ťažkostiam, ktoré vyplývajú z obnovenia riadenia vnútorných hraníc. V príslušných prípadoch predloží návrhy zamerané na riešenie týchto ťažkostí.

Článok 35

Zrušené nástroje

1. Ustanovenia článkov 2 až 8 Dohovoru o vykonávaní Schengenskej dohody zo 14. júna 1985 sa rušia s účinnosťou od ... *[dátum nadobudnutia účinnosti tohto rozhodnutia]*.

2. S účinnosťou od toho istého dátumu sa rušia aj:
   spoločná príručka vrátane jej príloh;
   rozhodnutia Schengenského výkonného výboru z 26. apríla 1994 (SCH/Com-ex (94), 1 rev. 2), 22. decembra 1994 (SCH/Com-ex (94)17, rev. 4) a 20. decembra 1995 (SCH/Com-ex (95) 20, rev. 2);
   príloha 7 k spoločným konzulárnym pokynom;

- nariadenie (ES) č. 790/2001;
- rozhodnutie Rady z 29. apríla 2004, ktorým sa stanovujú minimálne údaje, ktoré sa majú použiť na značkách na hraničných priechodoch na vonkajších hraniciach[30];
- rozhodnutie Rady o zmene a doplnení časti II a príprave prílohy 16 k spoločnej príručke;
- nariadenie Rady (ES) č. 2133/2004 z 13. decembra 2004 o požiadavke na príslušné orgány členských štátov, aby sa systematicky pečiatkovali cestovné doklady štátnych príslušníkov tretích krajín pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov, ktorým sa menia a dopĺňajú ustanovenia dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda a s ňou súvisiaca spoločná príručka.

Odkazy na vypustené články a zrušené nástroje sa vykladajú ako odkazy na toto nariadenie a chápu v súlade s korelačnou tabuľkou v prílohe XII.

Článok 36

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť 6 mesiacov po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie.* Jeho článok 30a však nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie.*

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch v súlade so Zmluvou o založení Európskeho spoločenstva.

V Bruseli

Za Európsky parlament	*Za Radu*
predseda	*predseda*
[...]	*[...]*

[30] Ú. v. EÚ L 261, 6.8.2004, s 119.

PRÍLOHA I

Sprievodné doklady na overenie splnenia podmienok vstupu podľa čl. 5 ods. 1 písm. c)

1. Medzi písomné doklady, na ktoré odkazuje článok 5 ods. 2, môžu patriť:

a) na služobné cesty:

- pozvanie od firmy alebo orgánu na zasadnutia, konferencie alebo podujatia spojené s obchodom, priemyslom alebo prácou,
- iné doklady preukazujúce existenciu obchodných vzťahov alebo vzťahov na pracovné účely,
- vstupenky na veľtrhy alebo kongresy, ak sa na nich dotknutá osoba zúčastňuje;

b) na cesty na účely štúdia alebo iných druhov vzdelávania a odbornej prípravy:

- potvrdenie o prijatí do vzdelávacieho zariadenia na účely navštevovania praktických a teoretických kurzov v rámci základného a ďalšieho vzdelávania a odbornej prípravy,
- študentské preukazy alebo potvrdenia o návšteve kurzov;

c) na turistické alebo súkromné cesty:

sprievodné dokumenty týkajúce sa ubytovania:

- pozvanie od hostiteľa, ak u neho dotknutá osoba prebýva,
- sprievodný doklad z ubytovacieho zariadenia *alebo*
- akýkoľvek iný vhodný dokument, v ktorom sa uvádza plánované ubytovanie;

sprievodné dokumenty týkajúce sa harmonogramu pobytu:

- potvrdenie o rezervácii organizovaného zájazdu alebo akýkoľvek iný vhodný dokument, v ktorom sa uvádza predpokladaný cestovný plán;

sprievodné dokumenty týkajúce sa návratu:

- spiatočný alebo okružný cestovný lístok.

d) na cesty na politické, vedecké, kultúrne alebo športové podujatia, alebo z iných dôvodov:
pozvánky, vstupenky, registrácie alebo programy, na ktorých sa v každom možnom prípade uvádza názov hostiteľskej organizácie a dĺžka pobytu, alebo každý iný dokument, ktorý uvádza účel návštevy.

PRÍLOHA II

Evidencia informácií

Na všetkých hraničných priechodoch sa všetky služobné informácie a akékoľvek ďalšie mimoriadne dôležité informácie evidujú elektronicky alebo manuálne. Informácie, ktoré sa majú zaradiť do evidencie**,** zahŕňajú najmä:

- mená príslušníkov pohraničnej stráže miestne zodpovednej za hraničné kontroly a ostatných príslušníkov každého tímu,
- zmiernenie kontrol osôb, ktoré sa uplatňuje v súlade s článkom 7,
- vydanie náhradných dokladov namiesto pasov a víz priamo na hranici,
- zadržané osoby a sťažnosti (trestné činy a správne priestupky),
- osoby, ktorým bol vstup odoprený v súlade s článkom 11 (dôvody odoprenia a štátna príslušnosť),
- bezpečnostné kódy vstupných a výstupných pečiatok, totožnosť príslušníkov hraničnej stráže, ktorí tieto pečiatky používali v ktorýkoľvek daný dátum alebo počas ktorejkoľvek danej zmeny**,** ako aj informácie týkajúce sa stratených a odcudzených pečiatok,
- sťažnosti kontrolovaných osôb,
- iné mimoriadne dôležité policajné alebo súdne opatrenia,
- mimoriadne udalosti.

PRÍLOHA III

Vzorové označenie koridorov na hraničných priechodoch

Časť A

[31]

[31] V prípade Islandu a Nórska sa logo nevyžaduje.

Časť B

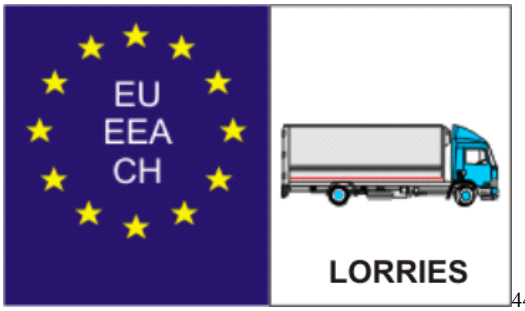

Časť C

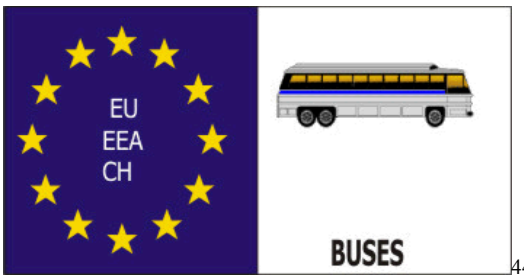
[32]

OSOBNÉ AUTÁ

[44]

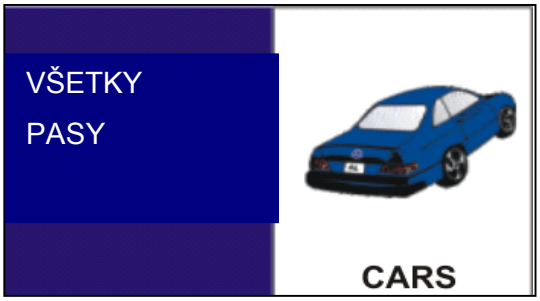
NÁKLADNÉ AUTÁ

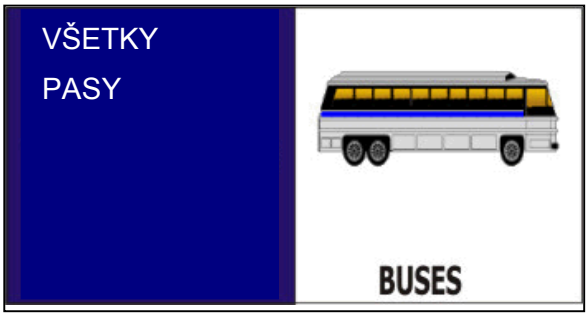

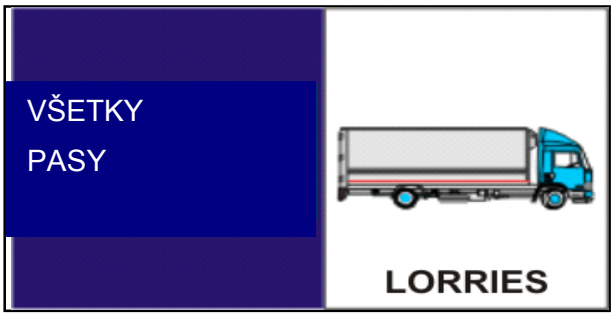
[44]

AUTOBUSY

[32] V prípade Islandu a Nórska sa logo nevyžaduje.

VŠETKY
PASY
CARS

VŠETKY
PASY
BUSES

VŠETKY
PASY
LORRIES

PRÍLOHA IV
Pečiatkovanie

1. Cestovné doklady štátnych príslušníkov tretích krajín sa systematicky pečiatkujú pri vstupe a výstupe v súlade s článkom 9. Špecifikácie týchto pečiatok stanovuje rozhodnutie Schengenského výkonného výboru SCH/COM-EX (94) 16 rev a SCH/Gem-Handb (93) 15 (DÔVERNÉ).

2. Bezpečnostné kódy pečiatok sa menia v pravidelných intervaloch, ktoré nepresahujú jeden mesiac.

3. V prípade vstupu a výstupu štátnych príslušníkov tretej krajiny, ktorí podliehajú vízovej povinnosti, sa musí doklad opečiatkovať podľa možností tak, aby pečiatka prekrývala hranu víza bez ovplyvnenia čitateľnosti údajov na víze alebo bezpečnostných znakov vízovej nálepky. Ak sa doklad musí opečiatkovať viackrát (napríklad v prípade viacnásobného návratného víza), robí sa to na strane oproti strane, na ktorej je uvedené vízum.
   Ak nemožno použiť túto stranu, pečiatka sa dá na nasledujúcu stranu. Pečiatka sa nedáva na prístrojom snímateľnú zónu.

4. Členské štáty určia vnútroštátne kontaktné miesta, ktoré budú zodpovedné za výmenu informácií o bezpečnostných kódoch vstupných a výstupných pečiatok používaných na hraničných priechodoch, a informujú o týchto miestach ostatné členské štáty, Generálny sekretariát Rady a Komisiu. Tieto kontaktné miesta majú okamžitý prístup k informáciám o spoločných vstupných a výstupných pečiatkach, ktoré sa používajú na vonkajších hraniciach dotknutého členského štátu, a najmä k informáciám o:

- hraničnom priechode, ktorému bola pridelená daná pečiatka,
- totožnosti príslušníka pohraničnej stráže, ktorému je daná pečiatka pridelená v ktoromkoľvek danom čase,
- bezpečnostnom kóde danej pečiatky v ktoromkoľvek danom čase.

Akékoľvek otázky o spoločných vstupných a výstupných pečiatkach sa zadávajú prostredníctvom vyššie uvedených vnútroštátnych kontaktných miest.
Vnútroštátne kontaktné miesta okamžite zasielajú informácie o zmenách kontaktných miest a stratených a odcudzených pečiatkach ostatným kontaktným miestam, Generálnemu sekretariátu Rady a Komisii.

PRÍLOHA V

Časť A

Postupy odoprenia vstupu na hranici

1. Pri odoprení vstupu oprávnený príslušník pohraničnej stráže:

- vyplní štandardný formulár pre odoprenie vstupu, podľa vzoru v časti B. Dotknutý štátny príslušník tretieho štátu tento formulár podpíše a ponechá si jeho podpísanú kópiu. V prípade, že štátny príslušník tretej krajiny odmietne podpísať, príslušník pohraničnej stráže zaznačí takéto odmietnutie v časti formulára „pripomienky“;
- opečiatkuje pas vstupnou pečiatkou, ktorú zruší preškrtnutím nezmazateľným čiernym atramentom a oproti vpravo vpíše, tiež nezmazateľným čiernym atramentom, písmeno (písmená) zodpovedajúce dôvodu (dôvodom) odoprenia vstupu, ktorých zoznam sa nachádza na vyššie uvedenom štandardnom formulári pre odoprenie vstupu;
- zruší víza použitím pečiatky s nápisom „ZRUŠENÉ“ v prípadoch uvedených v odseku 2. V takomto prípade sa kvôli ochrane pred možným budúcim zneužitím preškrtnutím zničí optická variabilnosť vízovej nálepky, bezpečnostný „efekt skrytého obrázku“ a nápis „vízum“; Príslušník pohraničnej stráže musí o takomto rozhodnutí okamžite informovať svoje ústredné orgány;
- zaznamená každé odoprenie vstupu do evidencie alebo do zoznamu s uvedením totožnosti, štátnej príslušnosti, údajov z dokladu oprávňujúceho štátneho príslušníka tretej krajiny prekročiť hranicu a uvedie dôvody na odoprenie vstupu a jeho dátum.

2. Vízum sa zruší v nasledujúcich prípadoch:

a) ak bolo na držiteľa víza vydané upozornenie v SIS na účely odoprenia vstupu, pokiaľ nie je držiteľom víza alebo návratného víza vydaného jedným z členských štátov a nechce vstup na účely presunu na územie členského štátu, ktorý tento dokument vydal;

b) ak existujú vážne dôvody domnievať sa, že držiteľ získal vízum podvodom.

Rozhodnutia o zrušení víz nesmú byť automatickým dôsledkom toho, že štátny príslušník tretej krajiny nepredloží na hranici jeden alebo viac sprievodných dokumentov, ktoré sú uvedené v článku 5 ods. 2.

3. Ak sa štátny príslušník tretej krajiny, ktorému bol odoprený vstup, dostal na hranicu za pomoci dopravcu, miestne zodpovedný orgán:

− nariadi dopravcovi prevziať dozor nad štátnym príslušníkom tretej krajiny a v súlade s článkom 26 Schengenského dohovoru a smernicou Rady 2001/51/ES z 28. júna 2001 ho bezodkladne dopraviť do tretieho štátu, odkiaľ ho priviezol, do tretieho štátu, ktorý vydal doklad oprávňujúci ho prekročiť hranicu, alebo do akéhokoľvek iného tretieho štátu, do ktorého má zaručený vstup.

− počas čakania na prepravu prijme v súlade s vnútroštátnym právom a vzhľadom na miestne okolnosti vhodné opatrenia na to, aby štátnym príslušníkom tretej krajiny, ktorým bol odoprený vstup, zabránil vstúpiť na územie danej krajiny nezákonným spôsobom.

4. Ak existujú dôvody na odoprenie vstupu štátnemu príslušníkovi tretej krajiny a zároveň aj na jeho zatknutie, príslušník hraničnej stráže sa spojí s orgánmi zodpovednými za rozhodnutie o opatreniach, ktoré treba vykonať v súlade s vnútroštátnym právom.

Časť B
Štandardný formulár pre odoprenie vstupu na hranici

Názov štátu

LOGO ŠTÁTU (názov úradu)

_____

[33]

ODOPRENIE VSTUPU NA HRANICI

Dňa _____ o (čas) _____ na hraničnom priechode _____

My, podpísaní _____ potvrdzujeme, že pred nami je prítomný:
Priezvisko _____ Meno _____

Dátum narodenia _____ Miesto narodenia _____ Pohlavie: _____
Štátna príslušnosť _____ Bytom v _____
Druh preukazu totožnosti _____ číslo _____
Vydaný v _____ dňa _____
Vízum číslo _____ typ _____ vydal _____
platné od ____ do ____

na obdobie ____ dní na nasledujúcom základe: _____

Prichádzajúci/prichádzajúca z _____ _____ (uveďte použitý dopravný prostriedok, napr. číslo letu) bol týmto poučený/poučená, že mu/jej bol odoprený vstup do krajiny podľa *(uveďte odkazy na platné vnútroštátne predpisy)* **z nasledujúcich dôvodov:**

[33] V prípade Islandu a Nórska sa logo nevyžaduje.

☐ **A) nemá platný cestovný doklad (cestovné doklady)**

☐ **B) má falošný/pozmenený/sfalšovaný cestovný doklad**

☐ **C) nemá platné vízum alebo povolenie na pobyt**

☐ **D) má falošné/pozmenené/sfalšované vízum**

☐ **E) nemá príslušné dokumenty na zdôvodnenie účelu a podmienok pobytu**
Neposkytli sa tieto doklady: ….

☐ **F) počas obdobia 6 mesiacov celková dĺžka jeho pobytu na území členských štátov Európskej únie už dosiahla tri mesiace**

☐ **G) nemá dostatok prostriedkov na živobytie na obdobie a formu pobytu, alebo prostriedkov na návrat do krajiny pôvodu alebo na tranzit**

☐ **H) je osobou, na ktorú bolo vydané upozornenie na účely odoprenia vstupu**
☐ **v SIS**
☐ **vo vnútroštátnej evidencii**

☐ **I) považuje sa za hrozbu pre verejný poriadok, vnútornú bezpečnosť, verejné zdravie, alebo medzinárodné vzťahy jedného alebo viacerých členských štátov Európskej únie** *(každý štát musí uviesť odkazy na vnútroštátne právne predpisy týkajúce sa takýchto prípadov odoprenia vstupu*).

Pripomienky

Dotknutá osoba sa môže odvolať proti rozhodnutiu o odoprení vstupu podľa vnútroštátneho práva. Dotknutá osoba dostane kópiu tohto dokumentu *(každý štát musí uviesť odkazy na vnútroštátne právne predpisy a postupy týkajúce sa práva na odvolanie)*.

Dotknutá osoba	**Zodpovedný úradník za kontroly**

PRÍLOHA VI

Osobitné pravidlá pre rôzne typy hraníc a rôzne dopravné prostriedky používané na prekračovanie vonkajších hraníc členských štátov

1. Pozemné hranice

1.1. Kontroly cestnej dopravy

1.1.1. Pohyby na hraničných priechodoch sa regulujú zodpovedajúcim spôsobom kvôli zabezpečeniu účinnej kontroly osôb a súčasnému zaisteniu bezpečnosti a hladkého priebehu cestnej premávky. V prípade potreby uzavrú členské štáty dvojstranné dohody na presmerovanie a zamedzenie premávky. V súlade s článkom 33 o nich informujú Komisiu.

1.1.2. Tam, kde to členské štáty pokladajú za vhodné, a ak to dovoľujú okolnosti, môžu na určitých hraničných priechodoch na pozemných hraniciach vytvoriť osobitné pruhy alebo prevádzkovať oddelené koridory v súlade s článkom 8.

Oddelené pruhy alebo koridory môžu príslušné orgány členských štátov povoliť kedykoľvek za výnimočných okolností, a ak si to vyžaduje premávka a podmienky infraštruktúry.
Členské štáty môžu v spolupráci so susednými krajinami vytvoriť na vonkajších hraničných priechodoch oddelené pruhy a koridory.

1.1.3. Všeobecne platí, že osoby cestujúce vo vozidlách môžu počas kontrol zostať vo vozidle. Ak si to však vyžadujú okolnosti, kontrolný orgán môže tieto osoby požiadať, aby z vozidla vystúpili. Ak to miestne okolnosti dovoľujú, dôkladné kontroly sa uskutočňujú v oblastiach vyhradených na tento účel. V záujme bezpečnosti personálu, a ak je to možné, vykonávajú kontroly dvaja príslušníci pohraničnej stráže.

1.2. Kontroly železničnej dopravy

1.2.1. Kontrolám sa pri prekračovaní vonkajších hraníc podrobia cestujúci vo vlaku, ako aj železničný personál vrátane obsluhy nákladných vlakov či prázdnych vlakov. Takéto kontroly sa vykonajú jedným z nasledujúcich spôsobov:

- na nástupišti v prvej stanici po príchode na územie členského štátu alebo v stanici nástupu pred odchodom z jeho územia,
- vo vlaku počas cesty.

Členské štáty môžu uzavrieť dvojstranné dohody o spôsobe vykonávania týchto kontrol. V súlade s článkom 33 o nich informujú Komisiu.

1.2.2. Odchylne od bodu 1.2.1. a s cieľom zabezpečiť plynulosť premávky vysokorýchlostných osobných vlakov sa môžu členské štáty v rámci cestovného poriadku takýchto vlakov z tretích štátov a po spoločnej dohode s dotknutými tretími štátmi rozhodnúť, že budú vykonávať vstupné kontroly osôb jedným z nasledujúcich spôsobov:

- na staniciach na území tretieho štátu, kde osoby nastúpia do vlaku,
- na staniciach na území členských štátov, kde osoby z vlaku vystúpia,
- vo vlaku počas cesty medzi stanicami na území členských štátov, za predpokladu, že osoby z vlaku nevystúpili na predchádzajúcej stanici/predchádzajúcich staniciach.

1.2.3. Pokiaľ ide o vysokorýchlostné vlaky z tretích štátov, ktoré na území členských štátov zastavujú niekoľkokrát, ak je železničný prepravca v takom postavení, že berie cestujúcich výhradne na zvyšnú časť cesty v rámci územia členských štátov, títo cestujúci podliehajú vstupným kontrolám buď vo vlaku alebo na cieľovej stanici okrem prípadov, keď sa kontroly vykonali v súlade s bodmi 1.2.1 alebo 1.2.2. prvá zarážka.

Osobám, ktoré chcú cestovať takýmto vlakom výlučne na zvyšnej časti cesty v rámci územia členských štátov, sa ešte pred odchodom vlaku jasne oznámi, že sa počas cesty alebo na cieľovej stanici podrobia vstupnej kontrole.

1.2.4. Pri ceste opačným smerom sa osoby vo vlaku podrobia výstupnej kontrole za podobných podmienok.

1.2.5. Príslušník pohraničnej stráže môže nariadiť, aby sa v prípade potreby i s pomocou sprievodcu vlaku prehliadli duté priestory vozidiel, či sa v nich neskrývajú osoby alebo predmety podliehajúce hraničnej kontrole.

1.2.6. Ak existujú dôvody domnievať sa, že sa vo vlaku skrývajú osoby, na ktoré bolo podané trestné oznámenie, alebo sú podozrivé zo spáchania trestného činu, prípadne štátni príslušníci tretích krajín, ktorí majú v úmysle nezákonne vstúpiť na územie členského štátu, a ak príslušník pohraničnej stráže nemôže konať v súlade s ustanoveniami právnych predpisov svojho štátu, oznámi túto skutočnosť členským štátom, do ktorých vlak smeruje, alebo na území ktorých sa pohybuje.

2. Vzdušné hranice

2.1. Postupy kontrol na medzinárodných letiskách

2.1.1. Príslušné orgány členských štátov zabezpečia, aby prevádzkovateľ letiska prijal také nevyhnutné opatrenia, ktoré fyzicky oddelia cestujúcich na vnútorných linkách od cestujúcich na iných linkách. Kvôli tomu sa na všetkých medzinárodných letiskách zavedie vhodná infraštruktúra.

2.1.2. Miesto výkonu hraničných kontrol sa určí v súlade s nasledujúcim postupom:

a) Cestujúci na linke z tretieho štátu, ktorí nastúpia do lietadla na vnútornej linke, sa podrobia vstupnej kontrole na letisku, kam priletelo lietadlo z tretieho štátu. Cestujúci na vnútornej linke, ktorí nastúpia na lietadlo do tretieho štátu (prestup), sa podrobia výstupnej kontrole na letisku, z ktorého toto lietadlo odlieta.

b) Pri letoch z tretích štátov alebo do tretích štátov bez prestupu a pri letoch s viac než jedným medzipristátím na letiskách členských štátov, ak cestujúci pokračujú ďalej tým istým lietadlom:

   i) sa cestujúci na linkách z tretích štátov alebo do tretích štátov, ak predtým ani potom neprestupujú na let v rámci územia členských štátov, podrobia vstupnej kontrole na letisku príletu a výstupnej kontrole na letisku odletu,

ii) sa cestujúci na linkách z tretích štátov alebo do tretích štátov s viac než jedným medzipristátím na území členských štátov, ak cestujú ďalej tým istým lietadlom (žiadny prestup) a za predpokladu, že do lietadla nemôžu nastupovať cestujúci v úseku na území členských štátov, podrobia vstupnej kontrole na letisku príletu a výstupnej kontrole na letisku odletu,

iii) ak môžu aerolínie na linkách z tretích štátov s viac než jedným medzipristátím na území členských štátov pribrať cestujúcich len na zvyšný úsek v rámci tohto územia, cestujúci sa podrobia výstupnej kontrole na letisku odletu a vstupnej kontrole na letisku príletu.

Kontroly cestujúcich, ktorí sú počas týchto medzipristátí už na palube lietadla a nenastúpili na území členských štátov, sa vykonajú v súlade s bodom b) ods. (ii). Ak je cieľovou krajinou tretí štát, pre túto kategóriu letov platí opačný postup.

2.1.3. Hraničné kontroly sa zvyčajne nevykonávajú na palube lietadla alebo pri východe, okrem prípadov, keď je to odôvodnené na základe hodnotenia rizík vo vzťahu k vnútornej bezpečnosti a nelegálnemu prisťahovalectvu. S cieľom zaistiť, aby sa na letiskách označených ako hraničné priechody mohli cestujúci kontrolovať v súlade s pravidlami stanovenými v článkoch 6 až 11, členský štát zabezpečí, aby letiskové orgány prijali potrebné opatrenia na odklonenie osobnej dopravy do priestorov vyhradených na kontroly.

Členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovateľ letiska prijal potrebné opatrenia na zabránenie vstupu neoprávnených osôb do vyhradených priestorov, napríklad do priestorov určených na prestup, ako aj na zabránenie opustenia týchto priestorov. Hraničné kontroly sa zvyčajne nevykonávajú v priestoroch určených na prestup, okrem prípadov, keď je to odôvodnené na základe hodnotenia rizík vo vzťahu k vnútornej bezpečnosti a nelegálnemu prisťahovalectvu. Konkrétne sa kontrolám v týchto priestoroch podrobia osoby, ktoré potrebujú tranzitné letiskové vízum, aby sa zistilo, či naozaj takéto vízum vlastnia.

2.1.4. Ak musí v prípadoch zásahu vyššej moci alebo bezprostredného nebezpečenstva, prípadne na pokyn orgánov lietadlo na linke z tretieho štátu pristáť na pristávacej ploche, ktorá nie je schváleným hraničným priechodom, môže toto lietadlo pokračovať v lete len po získaní povolenia od pohraničnej stráže a colných orgánov. To isté sa vzťahuje na pristátie lietadla na linke z tretieho štátu bez povolenia. V každom prípade pre kontroly osôb na týchto lietadlách platia články 6 až 11.

2.2. Postupy kontrol na malých letiskách

2.2.1. Kontrola osôb sa v súlade s pravidlami stanovenými v článkoch 6 až 11 zabezpečí aj na letiskách, ktoré nemajú štatút medzinárodného letiska podľa príslušného vnútroštátneho zákona („malé letiská"), ale cez ktoré je povolené presmerovanie letov z tretích štátov alebo do tretích štátov.

2.2.2. Odchylne od bodu 2.1.1. a bez toho, aby bolo dotknuté nariadenie (ES) č. 2320/2002 o ustanovení spoločných pravidiel v oblasti bezpečnostnej ochrany civilného letectva, nie je na malých letiskách potrebné prijímať vhodné opatrenia na zabezpečenie fyzického oddelenia cestujúcich z vnútorných a iných liniek.[34] Okrem toho a za predpokladu, že existuje záruka dostatočne rýchleho nasadenia potrebného personálu, nemusí byť v prípade slabej premávky pohraničná stráž vždy prítomná.

2.2.3. Ak nie je na malom letisku zabezpečená neustála prítomnosť pohraničnej stráže, riaditeľ tohto malého letiska primeraným spôsobom oznámi príslušníkom pohraničnej stráže prílet a odlet lietadiel na linkách z tretích štátov alebo do tretích štátov.

2.3. Kontroly osôb na súkromných letoch

2.3.1. V prípade súkromných letov z tretích štátov alebo do tretích štátov zašle kapitán pred odletom pohraničnej stráži cieľového členského štátu a v prípadne aj štátu, na ktorého územie vstúpi lietadlo ako na prvé, všeobecné vyhlásenie obsahujúce okrem iného letový plán v súlade s prílohou 2 Dohovoru o medzinárodnom civilnom letectve a informácie o totožnosti cestujúcich.

2.3.2. Ak súkromné lety prichádzajúce z tretieho štátu smerujú do jedného členského štátu s medzipristátiami na území iných členských štátov, príslušné orgány štátu, do ktorého vstúpia, vykonajú najprv kontroly osôb a opečiatkujú všeobecné vyhlásenie uvedené v bode 2.3.1.

[34] Ú. v. ES L 355, 30.12.2002, s 1.

2.3.3. Ak nie je isté, či let prichádza výlučne z územia členských štátov alebo na takéto územie výhradne smeruje bez pristátia na území tretieho štátu, príslušné orgány na veľkých a malých letiskách vykonajú kontroly osôb v súlade s bodmi 2.1 až 2.2.

2.3.4. Opatrenia pre vstup a výstup bezmotorových lietadiel, mikroľahkých lietadiel, vrtuľníkov, malých lietadiel s krátkym doletom a vzducholodí sa stanovia vo vnútroštátnom právnom poriadku a v prípadne na základe dvojstranných dohôd.

3. Námorné hranice

3.1. Všeobecné kontrolné postupy v námornej doprave

3.1.1. Kontroly lodí sa vykonávajú v prístave, z ktorého loď odchádza, alebo kam prichádza, na palube lode alebo v priestoroch vyhradených na tento účel, ktoré sa nachádzajú v bezprostrednej blízkosti plavidla. V súlade s dohodami, ktoré sa v tejto záležitosti dosiahli, sa však kontroly môžu vykonávať aj počas plavby, alebo po pristátí, resp. vyplávaní na území tretieho štátu.
Účelom kontrol je zaistiť, aby posádka aj cestujúci spĺňali podmienky uvedené v článku 5 bez toho, aby bol dotknutý článok 17 ods. 1 písm. b).

3.1.2. [...]
3.1.3. Kapitán lode alebo v jeho neprítomnosti osoba alebo spoločnosť, ktorá zastupuje majiteľa lode vo všetkých záležitostiach vo vzťahu k povinnosti majiteľa lode vystrojiť plavidlo („zástupca majiteľa lode”), musí okamžite nahlásiť akékoľvek zmeny v zložení posádky alebo v počte cestujúcich. Najneskôr pri vplávaní do prístavu odovzdá zoznam(y) pohraničnej stráži. Ak z dôvodov zásahu vyššej moci nemožno pohraničnej stráži tento zoznam, resp. tieto zoznamy zaslať, odošle sa kópia na príslušné hraničné stanovište alebo námornému úradu, ktorý ju bez meškania odošle pohraničnej stráži.

3.1.4. Jedna kópia týchto dvoch zoznamov riadne podpísaných príslušníkom pohraničnej stráže sa vráti kapitánovi lode, ktorý ju musí v prístave na požiadanie predložiť.

3.1.5. Kapitán lode alebo v jeho neprítomnosti zástupca majiteľa lode okamžite oznámia akékoľvek zmeny v zložení posádky alebo v počte cestujúcich.
Okrem toho kapitán lode okamžite a podľa možnosti ešte pred vplávaním lode do prístavu oznámi príslušným orgánom prítomnosť čiernych pasažierov na palube. Za čiernych pasažierov však ostáva zodpovedný kapitán lode.

3.1.6. Kapitán lode oznámi vyplávanie lode pohraničnej stráži v primeranom čase a v súlade s pravidlami, ktoré platia v dotknutom prístave; ak nemôže túto skutočnosť oznámiť týmto orgánom, informuje príslušný námorný úrad. Druhá kópia vopred vyplneného a podpísaného zoznamu (zoznamov) sa vráti týmto úradom.

3.2. Osobitné kontrolné postupy pre určité typy plavieb

Okružné plavby

3.2.1. Kapitán lode na okružnej plavbe alebo v jeho neprítomnosti zástupca majiteľa lode zašle príslušnej pohraničnej stráži cestovný poriadok a program okružnej plavby minimálne 24 hodín pred vyplávaním z prístavu, z ktorého loď na plavbu odchádza a pred pristátím v každom prístave na území členských štátov.

3.2.2. V prípade, že cestovný poriadok lode na okružnej plavbe obsahuje výlučne prístavy na území členských štátov, nevykonávajú sa odchylne od článkov 4 a 6 žiadne hraničné kontroly a loď na okružnej plavbe môže kotviť v prístavoch, ktoré nie sú hraničnými priechodmi.

Napriek tomu sa však na základe hodnotenia rizík vo vzťahu k bezpečnosti a nelegálnemu prisťahovalectvu môžu vykonať kontroly posádky a cestujúcich na týchto lodiach.

3.2.3. Ak cestovný poriadok lode na okružnej plavbe obsahuje prístavy na území členských štátov aj prístavy v tretích štátoch, hraničné kontroly sa odchylne od článku 6 vykonávajú nasledujúcim spôsobom:

a) ak loď na okružnej plavbe prichádza z prístavu na území tretieho štátu a po prvý raz sa zastaví v prístave na území členského štátu, posádka a cestujúci sa podrobia vstupným kontrolám na základe menného zoznamu posádky a cestujúcich, ako sa uvádza v bode 3.2.4.

Cestujúci, ktorí vystúpia na breh, sa podrobia vstupným kontrolám v súlade s článkom 6, pokiaľ hodnotenie rizík vo vzťahu k bezpečnosti a nelegálnemu prisťahovalectvu nepreukáže, že nie je potrebné vykonať takéto kontroly.

b) ak loď na okružnej plavbe prichádza z prístavu na území tretieho štátu a opätovne sa zastaví v prístave na území členského štátu, posádka a cestujúci sa podrobia vstupným kontrolám na základe menného zoznamu posádky a cestujúcich, ako sa uvádza v bode 3.2.4. v rozsahu zmien vykonaných v týchto zoznamoch od zastávky lode na okružnej plavbe v predchádzajúcom prístave na území členského štátu.

Cestujúci, ktorí vystúpia na breh, sa podrobia vstupným kontrolám v súlade s článkom 6, pokiaľ hodnotenie rizík vo vzťahu k bezpečnosti a nelegálnemu prisťahovalectvu nepreukáže, že nie je potrebné vykonať takéto kontroly.

c) ak loď na okružnej plavbe prichádza z prístavu na území členského štátu a zastaví sa v takomto prístave, cestujúci, ktorí vystúpia na breh, sa podrobia vstupným kontrolám v súlade s článkom 6, ak si to vyžiada hodnotenie rizík vo vzťahu k bezpečnosti a nelegálnemu prisťahovalectvu.

d) ak loď na okružnej plavbe odchádza z prístavu na území členského štátu do prístavu v treťom štáte, podrobia sa členovia posádky a cestujúci výstupným kontrolám na základe menných zoznamov posádky a cestujúcich.
Ak si to vyžiada hodnotenie rizík vo vzťahu k bezpečnosti a nelegálnemu prisťahovalectvu, podrobia sa cestujúci, ktorí vstupujú na palubu, výstupným kontrolám v súlade s článkom 6.

e) ak loď na okružnej plavbe vypláva z prístavu v členskom štáte do takéhoto prístavu, nevykonajú sa žiadne výstupné kontroly.
Napriek tomu sa však na základe hodnotenia rizík vo vzťahu k bezpečnosti a nelegálnemu prisťahovalectvu môžu vykonať kontroly posádky a cestujúcich na týchto lodiach.

3.2.4. Menné zoznamy posádky a cestujúcich obsahujú:

- meno a priezvisko,
- dátum narodenia,
- štátnu príslušnosť,
- číslo a typ cestovného dokladu a v prípade potreby aj číslo víza.

Kapitán lode na okružnej plavbe alebo v prípade jeho neprítomnosti zástupca majiteľa lode odošle príslušnému útvaru pohraničnej stráže tieto menné zoznamy najmenej 24 hodín pred vplávaním do každého prístavu na území členských štátov, alebo bezprostredne po ukončení nástupu v prípade cesty do takéhoto prístavu, ktorá netrvá dlhšie než 24 hodín.

Menný zoznam sa opečiatkuje v prvom prístave po vstupe na územie členských štátov a následne vždy, keď sa v ňom vykonajú zmeny. Menný zoznam sa berie do úvahy pri hodnotení rizík, ako sa uvádza v bode 3.2.3.

Rekreačné plavby

3.2.5. Odchylne od článkov 4 a 6 sa osoby na palube rekreačných lodí, ktoré prichádzajú z prístavu na území členského štátu alebo do takéhoto prístavu odchádzajú, nepodrobujú hraničným kontrolám a môžu vstúpiť do prístavu, ktorý nie je hraničným priechodom.

V súvislosti s odhadom rizík nelegálneho prisťahovalectva (a najmä ak sa pobrežie tretieho štátu nachádza v bezprostrednej blízkosti územia dotknutého členského štátu) však treba vykonávať kontroly týchto osôb a/alebo fyzickú prehliadku rekreačných lodí.

3.2.6. Odchylne od článku 4 môže rekreačná loď prichádzajúca z tretieho štátu výnimočne vplávať do prístavu, ktorý nie je hraničným priechodom. V takýchto prípadoch o tom osoby na palube informujú prístavné orgány, aby im vstup do daného prístavu povolili. Prístavné orgány sa spoja s orgánmi v najbližšom prístave, ktorý je označený ako hraničný priechod, aby oznámili príchod plavidla. Vyhlásenie týkajúce sa cestujúcich sa podáva prístavným orgánom v podobe zoznamu osôb na palube. Tento zoznam sa poskytne pohraničnej stráži najneskôr pri príchode.

Podobne, ak z dôvodov zásahu vyššej moci musí rekreačná loď prichádzajúca z tretieho štátu pristáť v prístave, ktorý nie je hraničným priechodom, spoja sa prístavné orgány s orgánmi v najbližšom prístave, ktorý je označený ako hraničný priechod, aby nahlásili prítomnosť plavidla.

3.2.7. Pri týchto kontrolách sa bude odovzdávať dokument obsahujúci všetky technické vlastnosti plavidla a mená osôb na palube. Kópia tohto dokumentu sa odovzdá orgánom v prístavoch na vstupe a výstupe z krajiny. Pokiaľ plavidlo ostáva vo výsostných vodách jedného z členských štátov, je kópia tohto zoznamu súčasťou lodných dokladov.

Pobrežný rybolov

3.2.8. Odchylne od článkov 4 a 6 sa systematicky nekontrolujú posádky pobrežných rybárskych lodí, ktoré sa každý deň alebo počas 36 hodín od vyplávania vracajú do prístavu, kde sú registrované, alebo do akéhokoľvek iného prístavu na území členských štátov a nekotvia v prístave na území tretieho štátu. Napriek tomu sa kvôli stanoveniu frekvencie vykonávania náhodných kontrol berie do úvahy posúdenie rizík nelegálneho prisťahovalectva, najmä ak sa pobrežie tretieho štátu nachádza v bezprostrednej blízkosti územia dotknutého členského štátu. Na základe týchto rizík sa vykonáva kontrola osôb a/alebo fyzická prehliadka plavidla.

3.2.9. Posádky pobrežných rybárskych lodí, ktoré nie sú registrované v prístave na území členského štátu, sa kontrolujú v súlade s ustanoveniami pre námorníkov.
Kapitán lode oznámi príslušným orgánom akúkoľvek zmenu v zozname členov posádky a prítomnosť akýchkoľvek cestujúcich.

Trajektové spojenia

3.2.10. Kontrolám sa podrobia osoby na palube trajektových spojení s prístavmi na území tretích štátov. Platia nasledujúce pravidlá:

a) ak je to možné, v súlade s článkom 8 zabezpečia členské štáty oddelené koridory;
b) kontroly peších cestujúcich sa vykonávajú individuálne;
c) kontroly cestujúcich v automobiloch sa vykonávajú bez toho, aby z nich cestujúci vystúpili;
d) cestujúci na trajekte, ktorí cestujú autobusom, sa pokladajú za peších cestujúcich. Títo cestujúci vystúpia pri kontrole z autobusu;

e) kontroly vodičov ťažkých nákladných vozidiel a akýchkoľvek sprevádzajúcich osôb sa vykonávajú bez toho, aby z nich tieto osoby vystúpili. Takáto kontrola sa v zásade organizuje oddelene od kontrol ostatných cestujúcich;

f) aby kontroly prebiehali rýchlo, k dispozícii bude adekvátny počet východov;

g) predovšetkým na hľadanie ilegálnych prisťahovalcov sa vykonajú občasné kontroly dopravných prostriedkov a v príslušných prípadoch aj nákladu a iného tovaru naloženého vo vozidle;

h) s členmi posádky trajektov sa zaobchádza rovnako ako s členmi posádky obchodnej lode.

4. Lodná doprava vo vnútrozemí

4.1. „Lodná doprava vo vnútrozemí zahŕňajúca prekročenie vonkajšej hranice" zahŕňa používanie všetkých druhov lodí a plavidiel na obchodné alebo rekreačné účely na riekach, kanáloch a jazerách.

4.2. Čo sa týka lodí používaných na obchodné účely, kapitán a osoby zamestnané na lodi, ktoré sú uvedené v zozname posádky, a rodinní príslušníci týchto osôb, ktorí na lodi bývajú, sa pokladajú za členov posádky, resp. za jej rovnocenné osoby.

4.3. Pre kontroly lodnej dopravy vo vnútrozemí platia obdobne príslušné ustanovenia bodov 3.1 až 3.2.

PRÍLOHA VII

Osobitné dojednania pre určité kategórie osôb

1. Hlavy štátov

Odchylne od článkov 5 až 11 hraničným kontrolám nemôžu byť podrobené hlavy štátov a členovia ich delegácií, ktorých príchod a odchod sa oficiálne oznámil pohraničnej stráži cez diplomatické kanály.

2. Piloti a ostatní členovia posádky lietadla

2.1. Odchylne od článku 5 môžu držitelia pilotného preukazu alebo certifikátu člena posádky podľa prílohy 9 Dohovoru o civilnom letectve zo 7. decembra 1944 v priebehu vykonávania svojich povinností a na základe týchto dokladov:

- nastúpiť a vystúpiť na letisku medzipristátia alebo na letisku príletu na území členského štátu;
- vstúpiť na územie obce letiska medzipristátia alebo letiska príletu na území členského štátu;
- dopraviť sa akýmkoľvek dopravným prostriedkom na letisko na území členského štátu, aby nastúpili do lietadla, ktoré odlieta z toho istého letiska.

Vo všetkých ostatných prípadoch sa plnia požiadavky stanovené v článku 5 ods. 1.

2.2. Pre kontroly členov posádky lietadiel platia články 6 až 11. V prípade, že je to možné, prednostne sa vykonajú kontroly posádky lietadiel. Konkrétne sa posádky kontrolujú buď skôr než cestujúci, alebo na osobitných miestach vyhradených na tento účel. Odchylne od článku 6 môžu byť posádky, ktoré personál zodpovedný za kontroly už spoznal v priebehu vykonávania svojich povinností, podrobené len náhodným kontrolám.

3. Námorníci

3.1. Odchylne od článkov 4 a 6 môžu členské štáty povoliť námorníkom, ktorí sú držiteľmi preukazu moreplavca vydaného v súlade so Ženevským dohovorom z 19. júna 2003 (č. 185), Londýnskym dohovorom z 9. apríla 1965 a príslušnými vnútroštátnymi ustanoveniami, vstup na územie členských štátov a vystúpenie na breh, aby sa zdržiavali v oblasti prístavu, v ktorom zastavila ich loď, alebo v susedných obciach bez toho, aby sa dostavili sa na hraničný priechod, pod podmienkou, že sú uvedení v zozname posádky svojej lode, ktorý bol predtým predložený na kontrolu príslušným úradom.

Podľa posúdenia rizík nelegálneho prisťahovalectva a bezpečnosti sa musia námorníci podrobiť kontrole zo strany pohraničnej stráže v súlade s článkom 6 ešte predtým, ako vystúpia na breh.

Ak námorník predstavuje hrozbu pre verejný poriadok, vnútornú bezpečnosť alebo verejné zdravie, môže mu byť odoprené povolenie vylodiť sa.

3.2. Námorníci, ktorí majú v úmysle zdržiavať sa mimo obcí nachádzajúcich sa v blízkosti prístavov, sú povinní dodržiavať podmienky vstupu na územie členských štátov uvedené v článku 5 ods. 1.

4. Držitelia diplomatických, úradných alebo služobných pasov a členovia medzinárodných organizácií

4.1. Vzhľadom na osobitné výsady alebo imunity, ktoré užívajú držitelia diplomatických, úradných alebo služobných pasov vydaných tretími štátmi alebo ich vládami, ktoré sú uznané členskými štátmi, ako aj držitelia dokladov vydaných medzinárodnými organizáciami uvedenými v bode 4.4, ktorí cestujú za svojimi povinnosťami, sa môže týmto osobám udeliť prednosť pred ostatnými cestujúcimi pri hraničných kontrolách, hoci v príslušných prípadoch naďalej podliehajú vízovej povinnosti.
Odchylne od článku 5 ods. 1 písm. c) sa od držiteľov týchto dokladov nevyžaduje preukazovanie dostatočnej výšky prostriedkov na živobytie.

4.2. Ak si osoba, ktorá sa dostaví na vonkajšiu hranicu, nárokuje výsady, imunity a výnimky, môže ju príslušník pohraničnej stráže požiadať, aby poskytla dôkaz o svojom statuse predložením príslušných dokladov, predovšetkým potvrdení vydaných akreditujúcim štátom, alebo diplomatického pasu alebo iných prostriedkov. Ak má príslušník pohraničnej stráže pochybnosti, môže sa v naliehavom prípade obrátiť priamo na ministerstvo zahraničných vecí.

4.3. Akreditovaní členovia diplomatických misií a konzulárnych zastúpení s rodinami môžu vstúpiť na územie členských štátov po predložení preukazu uvedeného v článku 17 ods. 2 a dokladu, ktorý ich oprávňuje prekročiť hranice. Okrem toho a odchylne od článku 11 nesmie pohraničná stráž za žiadnych okolností odoprieť držiteľom diplomatických, úradných alebo služobných pasov vstup na územie členských štátov skôr, než sa poradí s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi. To platí aj v prípadoch, keď bolo na túto osobu vydané upozornenie v SIS.

4.4. Medzi doklady vydané medzinárodnými organizáciami na účely uvedené v bode 4.1 patria najmä:

- preukaz (laissez-passer) Organizácie Spojených národov, ktorý sa vydáva pracovníkom Organizácie Spojených národov a podriadených agentúr podľa Dohovoru o výsadách a imunitách špecializovaných agentúr, ktorý prijalo Valné zhromaždenie Organizácie Spojených národov 21. novembra 1947 v New Yorku;
- preukaz (laissez-passer) Európskeho spoločenstva (ES);
- preukaz (laissez-passer) Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu (Euratom);
- legitimácia vydaná generálnym tajomníkom Rady Európy;
- doklady vydané podľa odseku 2 článku III Dohody medzi zmluvnými stranami Severoatlantickej zmluvy o postavení ich síl (vojenské preukazy totožnosti s priloženým cestovným príkazom, cestovné oprávnenie alebo individuálny či kolektívny príkaz na presun), ako aj doklady vydané v rámci Partnerstva pre mier.

5. Cezhraniční pracovníci

5.1. Postupy kontroly cezhraničných pracovníkov sa riadia všeobecnými pravidlami o riadení hraníc, najmä článkami 6 až 11.

5.2. Odchylne od článku 6 sa cezhraniční pracovníci, ktorých členovia pohraničnej stráže dobre poznajú, pretože často prekračujú hranicu na rovnakom hraničnom priechode a o ktorých na základe počiatočnej kontroly vedia, že nepodliehajú upozorneniu v SIS alebo vo vnútroštátnom súbore údajov, podrobia len náhodným kontrolám s cieľom uistiť sa, či sú držiteľmi platného dokladu, ktorý ich oprávňuje prekročiť hranicu, a či spĺňajú potrebné podmienky na vstup. Z času na čas sa aj táto skupina osôb bez upozornenia a v nepravidelných intervaloch podrobí dôkladným kontrolám.

5.3. Ustanovenia bodu 5.2 sa môžu rozšíriť na ďalšie kategórie osôb, ktoré pravidelne prekračujú hranice.

6. Maloletí

6.1. Pohraničná stráž venuje osobitnú pozornosť maloletým, či už cestujú v sprievode alebo bez sprievodu. Maloletí, ktorí prekračujú vonkajšiu hranicu, sa podrobia rovnakým kontrolám na vstupe a výstupe ako dospelí podľa tohto nariadenia.

6.2. V prípade sprevádzaných maloletých pohraničná stráž skontroluje, či osoby sprevádzajúce maloletých majú týchto maloletých v rodičovskej starostlivosti, najmä ak maloletých sprevádza len jedna dospelá osoba a existujú závažné dôvody na podozrenie, že mohli byť nezákonne odňatí z opatery osôb, ktoré vo vzťahu k nim zákonne uplatňujú rodičovskú starostlivosť. V takomto prípade vykoná príslušník pohraničnej stráže ďalšie vyšetrovanie s cieľom zistiť akékoľvek nezrovnalosti alebo rozpory medzi danými informáciami.

6.3. V prípade nesprevádzaných maloletých zabezpečí pohraničná stráž dôkladnými kontrolami cestovných dokladov a sprievodných dokladov, aby maloletí neopustili územie proti vôli osôb, ktoré ich majú v rodičovskej starostlivosti.

PRÍLOHA VIII

Názov štátu

ŠTÁTNY ZNAK **(Názov úradu)**

_____

V prípade Islandu a Nórska sa štátny znak nevyžaduje

SCHVÁLENIE DÔKAZU TÝKAJÚCEHO SA SPLNENIA PODMIENOK DĹŽKY KRÁTKODOBÉHO POBYTU V PRÍPADOCH, AK CESTOVNÝ DOKLAD NIE JE OPATRENÝ VSTUPNOU PEČIATKOU

Dňa _____ o (čas) _____ v (miesto)_____

My, dolupodpísaný orgán _____ potvrdzujeme, že pred nami je prítomný:

Priezvisko _____ Meno _____

Dátum narodenia _____ Miesto narodenia _____ Pohlavie: _____

Štátna príslušnosť _____ Bytom v _____

Cestovný doklad _____ číslo _____

Vydaný v _____ dňa _____

Číslo víza_____ (ak je potrebné) vydané kým _____

na obdobie ____ dní na tomto základe: _____

So zreteľom na dôkaz súvisiaci s dĺžkou pobytu tejto osoby na území členských štátov, ktorý poskytla, považuje sa za osobu, ktorá vstúpila na územie členského štátu _____dňa _____o _____na hraničnom priechode_____

Kontaktné údaje podpísaného úradu:

Tel.:_____

Fax:_____

e-mail:_____

Dotknutá osoba dostáva kópiu tohto dokumentu.

Dotknutá osoba	**Zodpovedný úradník + pečiatka**